
מועצה מקומית אלפי מנשה

פרוטוקול ישיבת מועצה מן המניין מס' 21

מיום ב', ט"ז בשבט תש"פ, 10.02.2020

ראש המועצה	שי רוזנצוויג	<u>משתתפים:</u>
סגן ומ"מ ראש המועצה	שירי זיידמן	
חבר מועצה	אייל רוזנפלד	
חברת מועצה	רחל שטיינר	
חברת מועצה	אורית שגיא	
חברת מועצה	שלומית ארצי	
חבר מועצה	משה אופיר	
חברת מועצה	דליה נחום-לוי	
מנכ"לית המועצה	אודליה גוטל	<u>נוכחים:</u>
גזבר המועצה	אילן דולב	
יועצת משפטית	עו"ד גיתית שרמן	
חבר ועדת תרבות	אושרי הראל	
חבר מועצה	אלי כהן	<u>חסרים:</u>

ישיבת מועצה מן המניין מס' 21 – 10.02.20
--

על סדר היום:

1. אישור פרוטוקול ישיבת מועצה 20.
2. שאילתות. **משה אופיר:**
  - 2.1 בישיבת המועצה שלא מן המניין מסר ראש המועצה כי עלות ישיבה היא 5,000 ₪. למרות בקשות חוזרות ונשנות לא קיבלתי אסמכתא לכך. אבקש לדעת מה עלות ישיבת מועצה?
  - 2.2 האם פועלת ועדת/פורום חינוך ביישוב כעת? אם כן, מי הם חבריה ומתי התכנסו בחודשיים האחרונים?
  - 2.3 **אורית שגיא:** האם נעשתה בדיקה, בכפוף להחלטת המועצה, בנוגע להתקנת מערכת להקלטת ושידור ישיבות המועצה? ואם כן מה היו תוצאותיה?
3. הצעות לסדר:
  - 3.1 אירועי יום העצמאות – משה אופיר.
  - 3.2 כביש גישה גבעת טל – אלי כהן.
  - 3.3 החברה הכלכלית – משה אופיר.
  - 3.4 בניית אולם ספורט גבעת טל – אורית שגיא.
4. פתיחה והגדלת תב"רים על פי רשימה.
5. הגדלת משרת גזבר ל-100% ואישור תנאי העסקתו.
6. עדכוני ראש המועצה.

שי רוזנצוויג: ערב טוב. ישיבת מועצה מן המניין 21. נמצאים איתנו דליה נחום לוי, משה אופיר, אילן דולב, גיתית שרמן, יועמ"שית חדשה, בהצלחה. אודליה גוטל,

מנכ"לית, עו"ד שירי זדיימן, סגנית ראש המועצה;
אייל רוזנפלד; רחל שטיינר; עו"ד שלומית ארצי
ואורית שגיא. חסר אלי כהן. בבקשה, נתחיל.

1. אישור פרוטוקול ישיבת מועצה 20.

אודליה גוטל: אז אנחנו מתחילים עם אישור פרוטוקול ישיבת מועצה 20. נשלח לכולכם במייל. קיבלתי הערה ממשה, והערה משי. חוץ מזה היו עוד הערות למי מחברי מועצה? כי לא קיבלתי שום דבר במייל. אוקיי.

שי רוזנצוויג: האם מאשרים את פרוטוקול -

משה אופיר: רגע, מה ההערות? מה ההערה שלך?

שי רוזנצוויג: היה רשום ינקלביץ במקום צירקלביץ. האם מאשרים את פרוטוקול מועצה 20?

משה אופיר: אני נתתי הערה, רק רגע, אני אגיד, צריך קודם כל להקריא את ההערה. אבל לא משנה, לא ניכנס לפרוצדורה פה. אני נתתי מתנה לחייקין. וכתבתי לחייקין בהקדשה שהיתה כתובה שם 'עו"ד חייקין בהערכה'. פתאום כתבו 'באהבה'. אז אני אמרתי רגע רגע, שלא יהיה פה מצב שזה. אז ביקשתי תיקון פרוטוקול שזה יהיה תואם את מה שכתבתי. זה סמנטי, זה סמנטי.

שי רוזנצוויג: אנחנו סימסנו ועדכנו את עו"ד חייקין והוא מקבל את התיקון. האם מאשרים את פרוטוקול מס' 20? מי מאשר. פה אחד. אוקיי.

החלטה: מאשרים פה אחד את פרוטוקול ישיבה מס' 20.

שי רוזנצוויג: שאילתות. מס' 2. בבקשה.

2. שאילתות – משה אופיר

2.1 בישיבת המועצה שלא מן המניין מסר ראש המועצה כי עלות ישיבה היא 5,000 ₪. למרות בקשות חוזרות ונשנות לא קיבלתי אסמכתא לכך. אבקש לדעת מה עלות ישיבת מועצה?

יש לנו שלוש שאילתות. אני מתחילה לפי הסדר בו הן נכנסו. שאילתה ראשונה, משה אופיר. בישיבת מועצה שלא מן המניין מסר ראש המועצה כי עלות ישיבה היא 5,000 ₪. למרות בקשות חוזרות ונשנות לא קיבלתי אסמכתא לכך. אבקש לדעת מה עלות ישיבת מועצה.

אודליה גוטל:

במהלך הישיבה ציינתי כי עלות ישיבות מועצה כ- 5,000 ₪, וזאת בהתבסס על העובדה שרק עלות התמלול וההקלטה של הישיבה נע בממוצע בין 3,000, 3,500 ₪. היו פעמים שאף יותר.

שי רוזנצוויג:

אסמכתא נשלחה במייל בדמות חשבונית חודש דצמבר 2019, שעמדה על 3,258 ₪. בנוסף לעלויות התמלול וההקלטה, ישנם רכיבים נוספים שגם להם מן הסתם יש עלויות ותשומות כגון חשמל, שעות עבודה של עובדי המועצה, היועצת המשפטית, טרום, במהלך או אחרי הישיבה וכדומה. לתפיסתי יש לזמן ישיבות שלא מן המניין אך ורק בנושאים קריטיים לתפקוד היישוב והמועצה וזאת בכדי לחסוך הוצאות מיותרות, בטח ובטח בשעה קשה זו, בה כל שקל הוא מהותי.

יש לי שאלת הבהרה לעניין הזה. אני קיבלתי את החשבונית ששלחה אז אודליה, בסכום של 3,258 שקלים. הסתכלתי בה, למעשה אלי כהן העיר על זה, אבל הוא לא נמצא. אני מבין שלפי מה שכתוב בקבלה בחשבונית שקיבלנו, כתוב פירוט העלות. כתוב פה: 'פרוטוקול מועצה',

משה אופיר:

תביא לי רגע, שאני אוכל לראות את זה מול העיניים. תודה.

אודליה גוטל:

כתוב פה 'פרוטוקול מועצה, 135 דפים',

משה אופיר:

אכן.

אודליה גוטל:

לפי 17.	משה אופיר:
כן.	אודליה גוטל:
ועוד הקלטה, אני מניח שזה 3.5 שעות. אני מניח. האם זה נכון?	משה אופיר:
כן.	אודליה גוטל:
אוקיי. 140 זה ויצא הסכום. עכשיו אני שואל את עצמי שאלה.	משה אופיר:
אתה שואל אותי שאלת הבהרה.	שי רוזנצוויג:
שאלת הבהרה. בוא נגיד שלא היתה ישיבה שלא מן המניין, אלא הנושא הזה שבזמנו ביקשנו בגינו ישיבה שלא מן המניין היה נדון בישיבה שמן המניין. כמו שאתה מציע לעשות. ובוא נגיד שאנשים היו מדברים בדיוק אותו דבר מה שפה. זאת אומרת, נגיד, תיאורטית, 3.5 שעות על הנושא הזה. וגם כן, והדברים שלהם היו מתפרשים על 135 עמודים. בישיבה שמן המניין. זאת אומרת היו נושאים אחרים וזה היה נושא נוסף, שהיו מדברים עליו 3.5 שעות ו-135 עמודים. היה יוצא שמחיר הפרוטוקול של הישיבה מן המניין, שהיתה כוללת את הנושא הזה, היה בדיוק עולה ב-3,250. אז אני לא רואה פה שום בזבוז. פרט לחשמל שאתה מזכיר, עזוב אותי.	משה אופיר:
בעניין הפרוטוקול, הפרוטוקול לא עולה לנו שום דבר, אם הנושא היה נדון בישיבה מן המניין או בישיבה שלא מן המניין. אם היינו דנים בנושא שדנו בו בישיבה מן המניין באותו אורך זמן, היה נוסף לפרוטוקול הרגיל עוד 135 דפים ועוד 3.5 שעות, והיינו משלמים את הסכום הזה, בלי שום קשר אם זו היתה ישיבה מן המניין או לא מן המניין.	
אז לכן, כשאתה אומר שישיבה מן המניין עולה 5,000 שקל, זה לא נכון. כי אם הדיון הזה היה נעשה בישיבה מן המניין, אז היינו משלמים את אותו סכום על הפרוטוקול.	
לא שאלת שאלה, אבל אני אענה לך. לתפיסתי יש	שי רוזנצוויג:

לזמן ישיבות שלא מן המניין אך ורק בנושאים קריטיים בתפקוד היישוב והמועצה, כדי לחסוך בהוצאות.

אני גם ביקשתי לדעת, דרך אגב, אם כבר מדברים, אני ביקשתי לדעת מה העלויות הנוספות, לא חשמל. אלה העלויות.

היועץ המשפטי כמה עולה לנו? אולי על זה באמת זו הוצאה שהיא לא זה, הוצאה מעשית.

ספציפית היועצת המשפטית, הפרוטוקול זו לא הוצאה של ישיבה שלא מן המניין. אם הנושא הזה היה נדון בישיבה מן המניין, הפרוטוקול של הישיבה מן המניין היה עולה יותר ב-3,250.

העניין הוא כזה. אני אענה ונמשיך לנושא הבא. ככל שאני מזמן,

הבנת אותי?

לא.

לא הבנת אותי? אולי שי הבין.

אבל אני הבנתי.

לא, ... שאתם הבנתם. אבל הם, אלה שנותנים את התשובות, הם צריכים להבין.

ככל שנזמן הרבה ישיבות,

גם הם הבינו.

אפשר לזמן ישיבה פעמיים בשבוע. בסדר? הזמן שלנו שיתבזבז, במקום פעם אחת שמרכזים את זה, והיעילות, יורדת העלות, עולה התועלת. לכן כל פעם שמזמינים את החברים פה זה עולה לנו. עדיף כמה שפחות להזמין אותם, ואם אפשר לא להזמין אותם, אפשר לעשות דברים שהם במסגרת נגיד ישיבת הנהלה. כי אז היינו עדיין הנהלה. אם אפשר היה לעשות את זה, והיית חוסך גם את החלק היחסי הזה.

סליחה, אני אומר לך,

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

אודליה גוטל:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

אודליה גוטל:

משה אופיר:

שלומית ארצי:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

שלומית ארצי:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

זה לא דיון.	שי רוזנצוויג:
שאם כל ה-5,000 שקל, אם אני מקזז את ה-3,200,	משה אופיר:
בסדר, אמרת.	שי רוזנצוויג:
אז רק שתדע שפרוטוקול לא עולה לנו אקסטרה	משה אופיר:
בישיבה שלא מן המניין.	
אני לא מסכים.	שי רוזנצוויג:
אתה צודק, משה. זה לא עולה יותר.	אורית שגיא:
זה עולה פחות. אנחנו צריכים לעשות עוד ישיבות	שי רוזנצוויג:
ועוד ישיבות. ואז בעצם נחסוך כסף.	
שי, קודם כל, גם אתה זימנת כאן לא אחת ישיבות מן	אורית שגיא:
המניין, על כל מיני נושאים -	
אבל זה לא דיון. שאילתה מס' 2.	שי רוזנצוויג:
שהתפקששו לך ולא נעשו בזמן. (מדברים ביחד)	אורית שגיא:
מה המטרה?	שי רוזנצוויג:
העניין שהיתה כאן מניפולציה מול התושבים. כדי	אורית שגיא:
לעשות קמפיין.	
היתה מניפולציה -	משה אופיר:
אבל עניתי לך. שאלת שאילת, עניתי לך. שאילתה	שי רוזנצוויג:
מס' 2.	
אני רוצה לדעת מה האסמכתאות לעלויות בין 3,200	משה אופיר:
ו-5,000.	
משה, אתה כרגע ממשיך להעסיק אותנו בדבר שדנו	שי רוזנצוויג:
בו, ואתה מבזבז את הזמן שלנו.	
אודליה, לא קיבלתי תשובה על העלויות בין 3,200	משה אופיר:
ו-5,000.	
משה, קיבלת תשובה. אנחנו מתקדמים. שאילתה	שי רוזנצוויג:
מס' 2.	

<p>2.2 האם פועלת ועדת/פורום חינוך ביישוב כעת? אם כן, מי הם חבריה ומתי התכנסו בחודשיים האחרונים?</p>
--

אודליה גוטל: האם פועלת ועדת/פורום חינוך ביישוב כעת? אם כן, מי הם חבריה ומתי התכנסו בחודשים האחרונים?

ועדת חינוך נקבעה במועצה. חבריה ידועים ומוגדרים כך ששאלות לגבי זמן התכנסותה תוכל להפנות ליו"ר הוועדה, גב' אורית שגיא. מאחר והבעתי את אי שביעות רצוני מהצורה בה הוועדה מתנהלת, אני בוחר להתייעץ עם גורמים שונים ופורומים מגוונים, ביניהם אנשי חינוך, תושבים, הורים, תלמידים, מורים ועוד.

שי רוזנצוויג:

וזאת במטרה לקדם את מערכת החינוך ביישוב. פורום אחרון שקיימתי בנושא חינוך עם תושבים היה לפני כשלושה שבועות. החברים הקבועים הם אנוכי, אורלי פרלמן מנהלת מחלקת חינוך, רחל שטיינר, ליאור גורפינקל, גב' רויטל אבודגה, ואלינו מצטרפים תושבים שהחינוך חשוב להם ובעלי רצון לתרום.

תודה רבה. אני רוצה להבין. ועדת חינוך, אני השאלה שלי לא היתה לגבי ועדה. הוועדה אני מכיר, שזו ועדה שאורית עומדת בראשותה. אני מכיר את החברים וגם דנו עליהם במועצה. שאלתי לגבי פורום חינוך, מכיוון שהגיעו אלי לדיון שאתה מפעיל פורום חינוך. אני רוצה לדעת מי החברים בפורום חינוך.

משה אופיר:

ענית.

שי רוזנצוויג:

אני כחבר מועצה לא יכול לדעת מי החברים בפורום חינוך?

משה אופיר:

ענית.

שי רוזנצוויג:

לא ענית.

אורית שגיא:

קיבלת גם ממני. את כל הרשימה.

רחל שטיינר:

אני רוצה לענות למשה. משה, שלחנו בווטסאפ לבקשתך את השמות -

שי רוזנצוויג:

אני שלחתי הודעה בווטסאפ, אתה ביקשת ואני שלחתי לך.

רחל שטיינר:

שלחה לך בווטסאפ.

שי רוזנצוויג:

והמשכת לדסקס את זה.

רחל שטיינר:

רגע, רחל. שילחי לו כרגע תמונת מסך. בסדר?

שי רוזנצוויג:

מה? בווטסאפ?

משה אופיר:

- כן, כן, לבקשתך. קיבלת את זה.
 כן. מה שביקשת.
 אני ביקשתי ממך בשאלתה.
 עונים. אמרתי, החברים הקבועים, יש ועדת חינוך,
 תתכנס לא תתכנס, תשאל את מי שאמור לכנס
 אותה. אני מתייעץ המון. עניתי. אנשים הקבועים
 שאיתם אני מתייעץ ונפגש איתם על בסיס קבוע, הם
 האנשים שציינתי. אליהם מתווספים, באים והולכים
 אנשים. מי שפנוי ומי שרוצה לעזור.
 אין איזה פורום שאני יכול להגיד לך שהוא קבוע,
 אנשים שמגיעים תמיד. אנשים שבאים, שרוצים
 לעזור. השמות האלה, המכלול הרחב, רובם מורכב
 מוועדת חינוך, אנשים שנמצאים בוועדת חינוך.
 הועברו לך בווטסאפ.
 רגע, אז אני רוצה להבין. הפורום האחרון שקיימת
 עם תושבים זה עם הוועדה הזאת שאתה מדבר
 עליה? עם הפורום הזה שלך?
 כן. כמו הרבה פורומים שאני עושה. כן. פורום
 צעירים, פורום נוער. כן.
 זאת אומרת שאתה החלטת לעקוף את החלטת
 המועצה.
 לא, ממש לא.
 זה מה שנראה לי.
 זה בדיוק מה שאתה עושה.
 לא עוקף. החוק מקנה לי אפשרות להתייעץ עם מי
 שאני רוצה. אגב, אני רוצה להגיד אמירה אישית.
 באופן כללי החוק מקנה לך לעשות מה שאתה רוצה.
 בישיבה הבאה אני אשמח להעלות את הנושא הזה
 שוב, להחליף את אורית ברחל. נקווה שהפעם
 תאפשרו לי.
 כן, אבל בינתיים יש פגיעה בדמוקרטיה, ברמה הכי
 בסיסית.
 לא, אורית היא יו"ר הוועדה. אנחנו לא ניכנס, זה לא
 הדין.

שי רוזנצוויג:

רחל שטיינר:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

אורית שגיא:

שי רוזנצוויג:

אורית שגיא:

שי רוזנצוויג:

שלומית ארצי:

שי רוזנצוויג:

כלום לא קרה. היא לא יו"ר. היא לא יו"ר.	שלומית ארצי:
מאז חודשיים עברו. לא התכנסה, לא נקבע, לא קרה כלום.	שי רוזנצוויג:
שי, אל תתחכם, עזוב, נו. באמת. אל תגרום לכולנו, תודה.	אורית שגיא:
אל תגיד לי תודה. שי, אל תגיד לי תודה.	שי רוזנצוויג:
יש שאילתה נוספת.	אורית שגיא:
אל תגיד לי תודה. אני מדברת איתך. ואל תגיד לי תודה.	שי רוזנצוויג:
זו שאילתה ויש לשאילתה חוקים. אני מבין את מה אתם מעלים וזו ההתעסקות כרגע. אני נאלץ לענות על זה ואני עונה.	אורית שגיא:
שי, ברור שתמיד אתה מתעסק בדברים החשובים, ואנחנו מתעסקים בדברים הקטנים. מאוד ברור.	שי רוזנצוויג:
חברים, שאל, עניתי לו. גם שאלת הבהרה. עניתי לו, תודה.	אורית שגיא:
אתה ענית תשובה מתחכמת.	שי רוזנצוויג:
זכותי לענות מה שאני חושב.	אורית שגיא:
זכותך, ברור זכותך הכל. גם זכותנו, דרך אגב, לעשות הרבה דברים.	שי רוזנצוויג:
אורית, אתם גוף אחד? מה זה 'זכותנו'? דברי בשם עצמך.	אורית שגיא:
זכותנו כל אחד כחבר מועצה.	שי רוזנצוויג:
טוב, אורית, תודה. לשאילתה שלך, בבקשה.	

שאילתות - אורית שגיא:

2.3 האם נעשתה בדיקה, בכפוף להחלטת המועצה, בנוגע להתקנת מערכת להקלטת ושידור ישיבות המועצה? ואם כן מה היו תוצאותיה?

האם נעשתה בדיקה, בכפוף להחלטת המועצה, בנוגע להתקנת -	אודליה גוטל:
שימו לב איזה שאילתות -	שי רוזנצוויג:
מערכת להקלטת ושידור ישיבות המועצה? ואם כן,	אודליה גוטל:

מה היו תוצאותיה?

בזה אנחנו מתעסקים, אוקיי. בשבועות האחרונים בוצעו על ידי עובדי המועצה מספר בדיקות. אחת, בדיקה של פיתרונות שידור קיימים בעיריות ומועצות אחרות, אשר העלתה כי הרוב מתבססים על חברה חיצונית שמספקת את השירות וגובה תשלום פר ישיבה. הצעות המחיר שקיבלנו הן בעלות שנעה בין 1,000 ל-3,000 ₪ לפני מע"מ לישיבה.

משמע עלות נוספות כבין 13 ל-36 אלף ₪ לפני מע"מ לשנה. (2) בדיקה של רכישת מערכת צילום מקצועית, במהלכה התקבלו מספר הצעות מחיר. טווח המחירים נע בין 9,000 ל-18,000 ₪, כאשר הרוב לא מאפשר שידור חי לעמוד הפייסבוק, אלא רק צילום והקלטה. אני חייב להוסיף, זה לא כתוב, אבל כן אפשר לעשות עבודה ולהעלות את זה אחר כך לשידור, אבל פחות בלייב. עד סוף השבוע הקרוב אנו נבחר ונעביר לחשב המלווה את בחירתנו.

בינתיים אנחנו מבקשים לחזור ולשדר בצורה בה שידרנו עד כה, שאפשרה למאות תושבים לצפות בשידורים החיים באיכות סביבה מאוד ביחס לאפס שקלים שהיא עלתה. חשוב לציין כי נוכחנו לדעת שבכל המערכות שמותקנות ברשויות השכנות לנו היו מקרים של החשכת תמונה, בעיות בסאונד, ותקלות כאלה ואחרות. וגם התקנת מערכת מקצועית לא תבטיח שלא יהיו תקלות. שאלת הבהרה, אם יש? אוקיי, בוא נתקדם לנושא הבא.

תודה.

שי, תקשורת קהילתית יש לה רכז חדש. ...

בסדר גמור.

מי זה?

התקשורת הקהילתית.

אה, כן. התקשורת.

בסדר גמור.

תן לה פרויקט, זה תקשורת.

שי רוזנצוויג:

אורית שגיא:

דליה נחום לוי:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

דליה נחום לוי:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג: זה בסדר גמור. למה שהם לא יעשו את זה? אבל הם עדיין צריכים את הפלטפורמה לעשות את זה. לפלטפורמה יש שתי אפשרויות. ניסיתי כמה שפחות להיכנס לעניין הטכני. עדיין הם יצטרכו לצלם משהו שמחובר בקשר קווי לתוך איזה פלטפורמה שמסדרת לתוך הפייסבוק. או שהם יצטרכו איזשהו משהו סטייל טלפון. יחברו לו רמקול ויעשו את זה. אבל ככה או ככה, אם תרצו נוכל כבר בישיבה הבאה לנסות איזה ניסוי. תרצו שנעשה ניסיון איתם בשבוע הבאה? אם הם יכולים, תרצו לקבל פה החלטה שנאפשר להם לצלם בישיבה הבאה, חברים? יש מישהו שמתנגד? אוקיי, תודה. בוא נתקדם.

החלטה: מאשרים פה אחד שבישיבה הבאה ייערך ניסיון לצלם את ישיבת המועצה ישירות לפייסבוק.

דובר: צריך לבחון איתם אם הם יכולים בכלל. אני יודע. אני עוזר להם באופן אישי, אז אני יודע. הרעיון הוא טוב. זה רעיון טוב לתת לתקשורת הקהילתית באלפי מנשה לעשות את העבודה. **משה אופיר:** אנחנו בינתיים, בלי שום קשר, ניתן את ההמלצה המקצועית שלנו לחשב. שייקח את זה ויעשה מה שהוא חושב. הלאה, הצעות לסדר.

3. הצעות לסדר:

3.1 אירועי יום העצמאות – משה אופיר.

אודליה גוטל: הצעה ראשונה, משה אופיר. אירועי יום העצמאות. **שי רוזנצוויג:** ביקשנו מעדי דניאל מהמתנ"ס להגיע. והראל אושרי, נציג של ועדת תרבות, שיצטרפו לדיון. **משה אופיר:** כן, אז כמו שכתבתי. אני חושב שמן הראוי המועצה

תהיה מעודכנת בשינויים שלדעתי הם די דרמטיים, שהולכים להיות באופי האירועים ביום העצמאות. וביקשתי שיביאו מישהו. אני שמח שהגעת. אתה יכול להציג לנו את התמונה מה הולך להיות, יחסית למה שהיה.

אני אציג בקווים כלליים. אנחנו עדיין עובדים על הפרטים. בגדול מה שהיה, אנחנו כבר מספר שנים רוצים לערוך שינוי משמעותי בהתנהלות, כתוצאה מתהליך הפקת לקחים שאנחנו עושים אחרי כל אירוע.

והרבה זמן אנחנו מדברים על הנושא של לשנות את הפורמט, כי הוא כבר לא מדבר אל הקהל הרחב, ורצינו לשנות. לשמחתנו, כדרך אגב, הלחץ התקציבי ולקחים משנה שעברה, שנאלצנו בכל כורח התקציב לבטל את יום השואה, וזה לא התקבל יפה, עוד פעם, לא כי רצינו. ניסינו לעשות משהו שגם עונה על הכל. גם יאפשר לרוב ליהנות וגם יאפשר לכל מי שרצה את הפלטפורמה של גם יום העצמאות, גם את הדברים אחרי זה, גם את יום השואה, שיקבל וישמח מה שהיה. באו עדי ויוסי, שהוא מרכז את התרבות, עם המון אנרגיות, עם תוכנית שלדית יפיפיה, מה שתמיד דיברנו, לשנות את המקום. להעביר את האירוע לבמה פה, הבמה של המועצה.

איזה אירוע?

את ההופעות.

האירוע של יום העצמאות יהיה בבמה הקטנה? זה לא רק זה. תיכף אני אספר. מה שהיה במקום, להביא את כולם במקום אחד ולעשות את זה בכביש את הדוכנים המסכנים ואת הדי.ג'יי, שאף אחד לא הולך. וגם ניסינו להכניס אומן שראינו שהיה לנו 'הקיץ של אביה', אף אחד לא נשאר עם האומן הזה. כי זה ביכולתה של המועצה מבחינה תקציבית להביא. אמרנו בואו נעשה משהו קצת יותר מעניין. ונפצל את זה לתתי אירועים שמדברים לכל גיל. כי

הראל אושרי:

משה אופיר:

הראל אושרי:

משה אופיר:

הראל אושרי:

גילאים קטנים יהיה להם מתנפחים, ויהיה להם איזשהו -

בערב יום העצמאות?

משה אופיר:
הראל אושרי:

בערב יום העצמאות. דרך אגב, אני מגיע מחגור. בחגור גם סגרנו את המקום. אני העליתי את זה כדרך אגב כתושב יחסית חדש. אמרתי 'חברים, לא חייבים ללכת לשטנץ הזה'. ראיתי במקומות, וגם בעיריות גדולות, המון המון דברים אחרים. לאו דווקא, אם אין תקציב להופעה גדולה מרכזית, אפשר לעשות משהו אחר. ובסופו של דבר הביאו כן תוכנית עם המון דוכנים והפעלות, עם פינות מדיה לילדים, עם פינות קליעה למטרה וכל מיני אטרקציות לכל הרחוב. עם מתנפחים, עם הופעה למי שרוצה לראות את ההופעה. כולם אהבו את הרעיון, למעט שאלה אחרת של מלכה, מה יהיה עם הגיל המבוגר.

ואמרנו אנחנו גם מתכנסים ומבררים מה איך אנחנו נותנים מענה ל-55 פלוס. ואחרי שדיברנו, והם באו עם פיתרון, עשינו לופ שלם סביב האופציות והגענו למסקנה, כדרך אגב, נציגת 55 פלוס במועצה, שמה שהם רוצים זה בעצם לשבת ולראות את ההופעה. אז מה שסגרנו שנראה איך דואגים להם למקומות ישיבה עם כסאות, מסודרים, ל-55 פלוס,

איפה? פה?

משה אופיר:
הראל אושרי:

כן, כן. אנחנו נארגן מקום מסודר, שהם יוכלו לשבת וליהנות מההופעה. זה מה שהם ביקשו. כי זה לא שהם עכשיו הולכים ומתנפחים או משהו כזה. הם באים לראות הופעה. נציגי ההורים שבאו ואמרו 'תקשיבו, הילדים שלי רצים ברחוב. אני לא שומע כלום מאחור בהופעה', כי אין תכל'ס ביכולת המועצה או ביכולתנו להביא סאונד נורמאלי בהופעות האלה. כל מי שנמצא מאחור, כולל אני, אומר לא שומעים כלום. אני לא אהנה מההופעה.

הסיבה שאני נמצא שם זה כי הילד שלי מסתובב ואני בסיס. אני בייס לילד שלי לבוא. ואם פותחים פה

בתיאום עם יולק, מרימים פה איזה אוהל נחמד, עם בירות, או מה שצריך, כדי שתהיה לי פינת המתנה נחמדה בין לבין, הילדים שלי שישחקו בכל מקום, אז נתנו פיתרון להורים ונתנו פיתרון לילדים ונתנו פיתרון בהצעה שלהם להפעלות וכל מיני גם מופעי רחוב, עם אומנים. פשוט לקחת את זה למקום חווייתי יפה.

שי רוזנצוויג:

דמיינו שבמקום רחוב קטן בכרכום, עם 4.5 דוכנים שאחרי זה כולם הולכים נגיד להופעה, ואז יושבים ולא יכולים כל כך לזוז וזה, יהיה רחוב אחד ארוך, שנגיד יתחיל פה מהחנייה של המועצה, נכון.

הראל אושרי:

שי רוזנצוויג:

ימשיך פה לכיכר, סביב הכיכר נגיד יהיו דוכנים. דמיינו כאלה דוכנים. יורדים עד למטה. פה רחוב צדדי שנכנס בארבל. הרחוב של הסופר. הילדים רצים בין הרחובות. יש אפילו הפעלה במתחם של הדשא שם במגרש. והופעה, מי שירצה לראות את ראש המועצה או את הילד שלו בדגלים, יבוא יראה. ואחרי זה אולי לעשות משהו אחר, יעשה.

הראל אושרי:

גם כילד, אני בקרית גת גדלתי, ואני זוכר, מעבר להופעות, כילדים היינו בדוכנים האלה. להבדיל אלפי הבדלות, שם היינו צריכים לקנות בכסף תלושים כאלה כדי לשחק. פה כל הילדים יקבלו את זה בחינם. הצלחנו להביא משהו מאוד מעניין, כי דרך אגב, עשינו הפעלה דומה בחברה שלנו בחנוכה, בלובי של הבניין. היו את כל הדוכנים האלה, בכל קומה היו הפעלות והכל. הילדים עפו על זה. על הדוכנים האלה.

שי רוזנצוויג:

תהיה תאורה מיוחדת לאורך כל הרחוב. לא רק במקטע קטן, תאורה מיוחדת. ובסוף זה קונספט שהוא קורה במקומות אחרים. החשיבה היתה שנגיד והיה ולא יודע, אנשים לא יעופו על זה או לא יאהבו או שזה לא יצליח, תמיד אפשר לחזור לעשות את מה שעשו בעבר. מי שירצה, התושבים המבוגרים ישבו

בכיסאות, כמו שהם יושבים גם, ... הרבה זמן. באה הצעה פרגמטית שעומדת ביעד התקציבי. עם הרבה אנרגיות, ועם רצון לתרום ולתמוך, של חברי ועדת תרבות. עובדה שתמכנו בזה כמעט פה אחד. דליה הרימה את היד, אבל אני יודע שהיא מסתייגת קצת בגלל זה. אבל בסופו של דבר, כששאלנו מי מרים את היד, את הצבעת.

הראל אושרי:

ולכן, אני אומר, את יודעת מה. כל חברי ועדת תרבות, למעט דליה, בסדר? אם התחרטת אחרי ההצבעה, זה בסדר, הצבענו בעד כי אנחנו מאוד מתלהבים מהרעיון. מה יש להפסיד? עם אנרגיות כאלה טובות, ננסה. מי שלא מנסה, לא מצליח. חברים, זה לא שאנחנו באים למשהו קטסטרופאלי. אנחנו מנסים לעשות משהו שיעלה, הציביון בחישוב השתנה.

רק להוסיף משפט. אתם יודעים שבקונסטלציה הזאת, תהיה יותר אפשרות לכאלה שלא הופיעו למשל בעבר להופיע. לדוגמה מצופים, בני עקיבא, כל מיני, המדצ"ים, שעד היום לא היתה להם איכשהו במה להיות שם. הם יוכלו להופיע. בכל הרחוב, המתחם הענקי הזה, כל אחד עם המקום שלו. ויהיו הרבה הפי ספוט, נקודות מעניינות, שיותר אנשים משתתפים. שפעם היו באים כקהל גם יהיו אקטיביים. מתנדבים. ג'אנגלר, שיודע לעשות ג'גלינג,

שי רוזנצוויג:

מעניין אותי ... שזה במרכז.

שלומית ארצי:

גם העסקים יהיו פתוחים.

שי רוזנצוויג:

העסקים יהיו פתוחים, ובמקום לשנע אוכל הם יוכלו ליהנות. יהיה גם בנוסף לזה ... אנחנו לא מבטחים את ההופעה, חברים.

הראל אושרי:

תדעי לך שאני לא יוצאת בעצמאות. לא בא לי את הרחוב,

שלומית ארצי:

וזה יהיה כיף לכולם. תוכלי לבוא לשתות בירה,

הראל אושרי:

וזה לא חם, אין בזה שום כייפיות. רגע שנייה, אני

שלומית ארצי:

רוצה להגיד רגע משהו. אני רוצה להגיד משהו. אני מתייחסת לזה כאל תושבת ולא כפעילת תרבות, אוקיי? ואני מסתכלת איך היה לי בעצמאות פה בעשור האחרון. לא כייף.

היית מגיעה?

שי רוזנצוויג:

שלומית ארצי:

לא. חד משמעית. לא הייתי מגיעה. וגם הילדים שלי לא היו מגיעים. אני חושבת שיש תחושה של מאוד גדול, מאוד מפוזר, מאוד לא קהילתי. בחלק של האמפיתיאטרון כן. כי מי שהיה מחובר לתרבות, ומי שהיה מחובר בתוך העשייה התרבותית, אז הוא בא. אבל כל מי שהוא זר, הוא חיצוני, זה לא הזמין.

אני זוכרת שלקחתי את הילדים כשהם היו קטנים, אז הרגשתי כזה מין טינופת ברחוב, כל מיני ביתנים רחוקים אחד מהשני. וזה לא היה כייף. ואני חושבת שהמרכז, מבחינת הבסיס שלו, הוא נראה נורא אינטימי. וזה נורא כייף. יש לנו את יולק, ויש לנו את המרכז, וזה כייף. וזה לא העצמאות שם בקצה של היישוב.

ואנחנו לא מבטלים את ההופעה. אנחנו עושים את אותו דבר,

הראל אושרי:

אוקיי, בסדר. התכנים צריכים עכשיו להיבחן.

שלומית ארצי:

אנחנו מחברים את אותם תכנים מאוד דומים, פשוט מביאים מנחה לערב הזה ובונים בין שעתיים לשעתיים וחצי את אותה הופעה,

הראל אושרי:

זיקוקים יהיה?

שי רוזנצוויג:

וזיקוקים יהיה.

הראל אושרי:

אני ראיתי, אני יודעת על מה את מדברת. אבל אני לא מדברת על התכנים. אני מדברת על המיקום. המיקום הוא נכון.

שלומית ארצי:

אה, סליחה. היא מדברת רק על המיקום.

דליה נחום לוי:

אני כרגע מדברת על המיקום.

שלומית ארצי:

היא מדברת על המיקום, לא על התכנים.

דליה נחום לוי:

המיקום הוא מוצלח והוא נכון.

שלומית ארצי:

את התוכן לא שינינו. במקום לעשות הופעה שאנשים

הראל אושרי:

פחות מבינים את הזה, מי שתופס זה מנחה מקצועי, את כל הערב. תהיה ההופעה של החוגים ויהיה בדיוק את אותן הופעות. התפירה תהיה אחרת ותהיה בנויה לזה שאתה יכול לבוא לראות את הילדים שלך מצד אחד, ואחרי זה ללכת ולשתות ביולק בכיף בירה. דיברנו עם יולק גם שיביא בירות והכל. דיברנו עם החבר'ה שישנעו אוכל.

יש גם את הפיצה במרכז, ... לעזור לעסקים המקומיים. זה גם אני בעד. שברגע שזה במרכז, אנחנו גם מערבים את העסקים פה.

בואו נפתח את זה לדיון. בבקשה, דליה. אני חייבת לחדד נקודה אקוטית. ועדת תרבות לקחה רעיון שראש המועצה היה מעוניין בו, חלם עליו כל השנים.

מה שנכון נכון. רגע, תנו לי לסיים. אני לא הפרעתי לך, הראל, אתה לא תפריע לי. אמרתי ועדת תרבות לקחה רעיון שראש המועצה היה מעוניין כבר כמה שנים לעשות את זה. הראל מאוד מעוניין. יש שם עוד חבר'ה נחמדים כמו אייל עופר ועוד חבר'ה צעירים, מאיה גור. זה נחמד. אני לא נגד. אני באופן עקרוני אני כן נגד השינוי, כי אני בעד מסורות.

אבל כשהוחלט הקונספט הזה, אמרתי אני הולכת לעשות בדק בית. להבדיל אלף הבדלות מוועדת תרבות, שאתה אומר לי 'כולם מעוניינים, כולל המבוגרים', שזה לא נכון, אני יצאתי עם סקרים. סקרים טלפוניים. נפגשתי עם מועדון 55 פלוס, שהיום יושבים שם הרבה מאוד אנשים, כל שבוע מתווספים יותר ויותר אנשים,

55 פלוס, אני יכול להצטרף כבר. נכון. וקיבלתי תשובות. עשיתי סיכומים. העברתי ליוסי ולעדי. אף אחד מביניהם לא טרח לפתוח, לקרוא את הממצאים ולהתייחס אליהם. הבעיה היא

אייל רוזנפלד:

שלומית ארצי:

שי רוזנצוויג:

דליה נחום לוי:

שי רוזנצוויג:

דליה נחום לוי:

משה אופיר:

דליה נחום לוי:

שהמבוגרים לא, ממה שאני שמעתי, אוקיי? שהם רצו פעילות משותפת של הביחד, של כל הקהילה. ולא שהם יהיו מוקצים. הם ישבו מול הבמה, יראו את ההופעה, לא זאת המחשבה.

הם עשו במה ... בפעמים הקודמות. אותו דבר.

לא. בפעמים הקודמות זה לא היה ככה. כי זה היה משפחות, משפחות, משפחות. זה לא היה ככה. אבל מה שהיה חשוב לי פה שייאמר לפרוטוקול, שהיה צריך לדייק ודווקא השכבה הבוגרת לא אהבה את הרעיון של הפיזורים האלה.

בישיבה האחרונה יערי הגיעה, רחל יערי, אני יודעת בדיוק,

ממה את יודעת? את לא היית. היא באה ואמרה, היא בדקה ואמרה שאנחנו עונים בדיוק לצרכים של

...

... פרוטוקול שרשם יוסי לוועדה, למבוגרים 55 - סליחה, ... הפרוטוקול הזה, שי, שאני לחצתי היום בכוח שיצא, רק אני קיבלתי, וחברי ועדת תרבות, אני גם קיבלתי.

עכשיו אולי קיבלת, כי רחל יערי לא קיבלה. אני עם היד על הדופק כל הזמן. נכון שאני לא הייתי פיזית ביום שלישי. אני הייתי עם יד על הדופק. אני הייתי במועדון 55 פלוס. ונכון, הסיפור הזה שיהיו הופעות על הבמה הקטנה זה מתאים להם. אבל מה רחל אמרה? שהם לא רוצים להיות מוחצנים. עכשיו, גם הפרוטוקול הזה, רבותי, אף אחד לא כתב בישיבת פרוטוקול. יוסי חזן שחזר את מה שהיה בישיבה.

מה זה הפרוטוקול הזה, סליחה?

זה הפרוטוקול של ועדת תרבות שיצא היום אחרי צהריים.

בסדר, אבל אני לא מבינה.

המטרה היא, שי, שאני כשהולכים לעשות כזה שינוי מהותי ביישוב, אני חושבת שצריכים באיזשהי דרך

הראל אושרי:

שי רוזנצוויג:

דליה נחום לוי:

רחל שטיינר:

דליה נחום לוי:

רחל שטיינר:

הראל אושרי:

שי רוזנצוויג:

דליה נחום לוי:

אייל רוזנפלד:

דליה נחום לוי:

משה אופיר:

דליה נחום לוי:

שלומית ארצי:

דליה נחום לוי:

לחשוב על האמצע. על הצעירים ועל המבוגרים. לא יכול להיות שוועדת תרבות שיושבת ברובה חבר'ה צעירים, הם מושכים כל הזמן לכיוון פעילויות של צעירים. והאוכלוסיה הבוגרת אמרו להם 'עשו לכם מועדון, תדאגו לעצמכם'.

לא, אבל רגע, אני רוצה להבין. זה לא מה שהיה ... מעולם לא ... כל ועדה תמיד מתייחסת למבוגרים.

הראל, שנייה. סיימת? אני חייבת שאלת הבהרה. אני לא מבינה, אני לא מצליחה להבין, אבל אני רוצה לשאול אותו שאלה. אני רוצה להבין במה הפגיעה? כי אני לא מבינה. זה שהעבירו למרכז, סבבה. בואי תסבירי לי מה השינוי?

זו דעתה, שלומית. לא, אני שואלת אותה. אין תחושה של ביחד, של קהילה. אין. תסבירי.

זה כל אחד לעצמו. את המבוגרים ישימו על הכסאות, שיסתכלו ויראו את המופעים.

ומה הם עשו קודם? ישבו עם כל המשפחה. עכשיו כל המשפחה - הם יכולים לשבת כל המשפחה. ...

הם יכולים לשבת עם המשפחה שלהם. ... משה אופיר, בבקשה. (מדברים ביחד) חבר'ה, שכחתי להגיד, אם אפשר רק מילה. לבת שלי שקד יש יום הולדת. אני אשמח להגיע, לפחות להיות בסוף של סדנת סושי שהם עושים. אם אפשר. תודה דליה. בבקשה, אופיר.

אני שמעתי את מה שאמרת. ניסיתי להבין, גם שמעתי את דליה, ניסיתי להבין ולא כל כך הבנתי בשורה התחתונה, את כל השינוי. זה שהולכים לשים את כל האירועים במקום ברחוב כרכום ובאמפי הגדול, הולכים לפרוס אותם או כל מיני דברים

שלומית ארצי:

הראל אושרי:

שי רוזנצוויג:

שלומית ארצי:

אורית שגיא:

שלומית ארצי:

דליה נחום לוי:

שלומית ארצי:

דליה נחום לוי:

שלומית ארצי:

דליה נחום לוי:

שי רוזנצוויג:

הראל אושרי:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

באמפי הקטן, זה ברור לי. זה שעושים מתנפחים וזה וזה הבנתי, הכל טוב ויפה. עכשיו אני שואל. לגבי התכנים עצמם, עד היום כל השנים היתה הופעה מרכזית של הלהקות ושל כוחות משלנו שעשו הצגה וזה היה חלק מהתכנון השנתי שלהם וחלק מהתקציב הם קיבלו באמצעות זה וכו'. האם המופע הזה, שהיה כל השנים, מופע מהסוג הזה, שהיה כל השנים בבמה המרכזית, אני אקרא לה, הולך להיות פה, בבמה הקטנה?

יהיה במתכונת דומה, כי במקום לעשות הצגות פנימיות מקשרות, כמו שראש מועצה משחק שחקן, אנחנו הולכים להביא מנחה מקצועי שעושה את קטעי הקישור. אבל התכנים אותם תכנים.

אותו דבר בדיוק. הרקדניות, ...

הכל. הדגלנים, הכל. ...

לא ייפגעו, להיפך.

זה מה שאני שואל.

יהיה אותו דבר.

זה יהיה. אז אם זה יהיה, זאת אומרת שמבחינת התכנים לא ישתנה, אני מבין. רק המיקום משתנה. נכון.

אוקיי. תן לי, אני מדבר לאט כי אני חושב לאט. אני לא בן אדם זריז. אם זה יהיה הדבר, אותה מתכונת, הרי כל השנים באמפי הגדול היה מפוצץ. איך יתאים האמפי הקטן, שאולי יש לו רבע תכולה, לא יודע כמה, לכל האנשים שהיו רוצים לראות את המופע המרכזי? למשל אני הייתי בא, אני באופן אישי, רק שתבין, אני הייתי בא ומסתכל בהופעה המרכזית. שאר הדברים לא מעניינים אותי, כן? ואני מניח שיש הרבה אנשים כאלה. האם אתם חושבים שיש פה מספיק מקום למופע מרכזי באמפי הקטן?

אז מכיוון שעשינו ניתוח מושכל למה זה אומר, מי אותם אנשים שיתעניינו לשבת, לעומת כל אלה, לצורך העניין, שיהיה להם נקודות עניין אחרות, שהם

הראל אושרי:

שי רוזנצוויג:

הראל אושרי:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

הראל אושרי:

משה אופיר:

הראל אושרי:

יושבים בעל כורחם, כי אין להם מקום אחר. אני הייתי מגיע עם מחצלת, יושב מאחור, אפילו שהבת שלי מופיעה, מעניינת אותי ההופעה. אבל הילדים האחרים שלי מסתובבים ואני שם תקוע. אין לי מה לעשות.

אז אתם חושבים –

שאלת, אני אענה.

שהמתעניינים האמיתיים זה רבע מאלה שהיו שם? זה יהיה דינאמי, כן. אנשים יקומו, יתיישבו. כן, זה לא כמו פעם שהיית פורש מחצלת כי לא היה לך משהו אחר לעשות.

יותר מזה. משה, אנחנו לא רק חושבים. אני יכול להגיד לך מניסיון והיכרות עם מועצות אחרות, זה קורה.

אין פה פיתרון בית ספר.

אגב, אני רוצה להגיד לכם. יכול להיות שאחרי שנעשה את זה, נגלה שזה לא כזה מוצלח. נחזור שנה הבאה אחרי זה. אבל לא לעשות, ובמיוחד שזה פחות או יותר אותו זה, אני חושב ששווה לנסות את הניסיון. יכול להיות שזה יהיה אחלה של מסורת חדשה.

אגב, דליה אמרה שאתם הצעירים. אבל דליה, את לפני שלוש שנה, כשאת המצאת את הפורמט הזה ביחד עם שלמה קטן, גם את היית הצעירה. זאת אומרת את היית הצעירים. את היית אני. היית בגיל שלי פחות או יותר.

כשאנחנו המצאנו את הפורמט הזה, כגאוות היישוב. זאת היתה גאוות היישוב.

אז אני רוצה להשלים עוד שאלה, סליחה. אני רק רוצה עוד שאלה. ... דליה, אנחנו לא נתקדם ...

חבר'ה, ממשיכים. לא, עד עכשיו זה מתנהל בסדר. להיפך. האוכלוסיה המבוגרת יש לה את יולק לשבת, לשתות קפה, ואת הממול. באמת, נו, מה, חסר? ...

רציתי לשאול שאלה נוספת.

משה אופיר:

הראל אושרי:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

הראל אושרי:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

דליה נחום לוי:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

שלומית ארצי:

משה אופיר:

- הראל אושרי:**
 אנחנו מאמינים שבפורמט הזה, הטוטאל שיבואו ויגיעו ליהנות באירועי יום העצמאות ביישוב יהיה גדול יותר מאשר ...
- שלומית ארצי:**
 אני מאמינה. ...
- שי רוזנצוויג:**
 אגב, השטח הוא יותר שטוח, פחות עליות וירידות. ... רגע, דליה, שנייה.
- דליה נחום לוי:**
 ... אני לא הולכת באמצע השבוע סתם ככה.
- שלומית ארצי:**
 בסדר, אז את לא מייצגת את הכלל.
- משה אופיר:**
 אני רוצה לשאול, בזה אני מסיים. רק שנייה, שלומית, זה לא בסדר. תבקשי לדבר בתורך מה שאת רוצה. דליה, דליה. אני רוצה לשאול אותך משהו.
- שי רוזנצוויג:**
 משה, שאלה אחרונה, קדימה.
- משה אופיר:**
 אני הבנתי שהתכנים הם אותו דבר. נכון שהם עושים פיזור וזה וזה. אבל התכנים הם, רגע, תני לי לסיים בצורה מסודרת, באמת.
- שלומית ארצי:**
 הוא עשר שנים מעלינו.
- משה אופיר:**
 אני רוצה לשאול אותך, דליה. לא הבנתי באמת, זה שלומית שאלה 15 פעמים לא בתור שלה, אבל אני אשאל אותך. מה הפגיעה באוכלוסיה הבוגרת, לאור התוכנית החדשה. תסבירי לי במילים שאני אבין. חוץ מזה שאמרת שלא רוצים לשבת לבד. אבל הם יושבים פה באמצע. בלב ההתרחשות. זה בסדר?
- שי רוזנצוויג:**
 ככה הם ישבו קודם גם.
- משה אופיר:**
 אז הנה, אז זו שאלה. זה הכל. אין לי יותר שאלות. את תוכלי לשאול מה שאת רוצה אחרי.
- שי רוזנצוויג:**
 אגב, אני הגדרתי -
- שלומית ארצי:**
 תן לו לענות. הוא מחכה כל כך הרבה.
- משה אופיר:**
 תן לה לענות. שאלתי אותה שאלה. תן לה לענות. מה הפגיעה הכל כך חמורה, שהם יושבים פה, בלב ההתרחשות, והם צופים במופע המרכזי, במופע הלא מרכזי. לא יודע מה יהיה שם. והמנחה המקצועי. אני לא ראיתי שיש אחד יותר מקצועי מראש המועצה, אבל אם הצלחתם למצוא אז מילא, אין בעיה. מה

הבעיה פה, דליה? באמת תסבירי לי, שאני אבין.
 אני אסביר שוב. אני מסבירה שוב, כמו שהסברתי.
 בייחוד מה שעלה בסקרים המבוגרים, אני מדברת על
 ה-55 פלוס פלוס. לגיל שלך זה מתאים. דרך אגב,
 רחל יערי כרגע שלחה לי שהיא לא אמרה שזה
 מתאים למבוגרים.

דליה נחום לוי:

מה ההשגות שלך אבל? עזבי את רחל יערי.
 לא משנה. בקיצור, הנקודה היא כזאת. שמה שהם
 טענו, זו לא היתה הצגה של חוגים. עכשיו עולה
 החוג הזה, עכשיו עולה החוג הזה. היתה מסכת, היה
 סיפור, היה איזשהו משהו.

משה אופיר:
דליה נחום לוי:

גם עכשיו.
 תמיד בסיפורים היתה שזורה היסטוריה של היישוב,
 דברים שקשורים ליישוב. אז חלק באמת, המבוגרים
 מאוד ישבו,

משה אופיר:
דליה נחום לוי:

לא זכרו בכלל מה אמרו להם,
 תפסיקי לזלזל.
 סתם, אני חייבת הומור, מה? ...
 אני מבינה מה שאת אומרת. זה עניין של מסורת,
 חבל על הזמן. זאת מלחמה אבודה. הקונספציה לא
 זהה ...

שלומית ארצי:
דליה נחום לוי:
שלומית ארצי:
שירי זיידמן:
דליה נחום לוי:

חבר'ה, שנייה.
 לא, אבל אני מבינה מה שאת אומרת. עניין של
 מסורת זה דבר מאוד חשוב. אבל אפשר לשמר את
 זה, ואפשר גם לעשות דברים נוספים.

שי רוזנצוויג:
שירי זיידמן:

אנחנו באנו ואמרנו שאנחנו עם המסורת והמבנה, זה
 מה שמשנה, אז אנחנו נשמר את זה עד כמה שניתן,
 גם בפרונט מקצועי. אבל ככל שאנחנו משנים, גם
 השנה שינינו,

הראל אושרי:

שנה שעברה עליתי ושרתי.
 שאתה עלית ושרת, ולפני זה היה משהו אחר.
 אבל בסופו של דבר את המסורת לא נשבור. אנחנו
 לא התכוונו לשבור את המסורת. הדבר היחידי
 ששברנו זה את המיקום. להיפך, אנחנו מנסים

שי רוזנצוויג:
הראל אושרי:

לעשות מסורת של הפנינג. שזה משהו חדש. בנוסף לקיים. עכשיו אני חייב לציין משהו לגבי הסקרים. תראי, דליה, אני מאוד מעריך את זה שהלכת ושאלת את הכל, וכשבאת שאלת כמה עשרות שאלות מסוימות ובסופר אמרת לנו ששאלת, והתקשרת - לא, אני נתתי לכם תשובה, מה שהספקתי לכתוב. לדעתי זה היה 37 תשובות מתוך לא עשרות אנשים, מאות אנשים. 7

דליה נחום לוי:

37 תשובות. כנראה שלא יכולתי לכתוב יותר. לקחתי דוגמאות. מה אתה עושה ככה? אפילו לא הלכת לשאול. אז אל ...

הראל אושרי:

דליה נחום לוי:

אני רוצה להגיד שהשנה לראשונה אחרי הרבה שנים, חבורת הזמר, אפרופו התכנים למבוגרים ולכולם בעצם, מתאחדת ותופיע גם בבמה. יהיה להם מקום משלהם ויהיו הרבה מאוד אירועים מהסוג הזה. אם יש לעוד מישהו משהו להגיד בעניין הזה, זה הזמן.

שי רוזנצוויג:

שי, רק בשנתיים האחרונות, שהיה הסכסוך עם חברות הזמר כי הם התעקשו על איזשהו מנהל מוסיקאלי, ואז הם לא רצו להופיע. הם היו מופיעים כל השנים בתוך המסכת. רק בשנתיים האחרונות לא ראינו את זה.

דליה נחום לוי:

זה מה שאמרתי. אבל זה גם כן, תהליך שעשינו איתם, תהליך מאוד ארוך. שהם התחייבו תמורת המקום שאנחנו נותנים להם, שהם יתנו לנו -

שי רוזנצוויג:

דליה נחום לוי:

בסדר גמור. יישר כוח, זה טוב. עשיתם דבר נפלא. דליה, אני חושב, תן לי להגיד משהו. אני חושב שצריכים לתת הזדמנות למתכונת החדשה. ובמידה ויהיו השגות, נביא לשולחן המועצה. רק רגע, שלומית. נביא את זה לשולחן המועצה אחרי האירוע, ונפיק לקחים. את רוצה להוסיף?

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

כן, אני לא יכולה להתאפק.

שלומית ארצי:

משה אופיר:	אחרי שאני מסיים, בבקשה. סיימתי.
שלומית ארצי:	תגיד לי מתי סיימת, תודה. אני חושבת שהדברים ידברו בעד עצמם. אם יהיה קהל שיגיע לרחובות, אז אנחנו נדע שזה הצליח. ואם לא, אתה יודע, יש דברים שהם נורא ברורים. לא צריך לפחד משינויים.
שי רוזנצוויג:	אגב, אתה עושה לפעמים הפקת לקחים ואומר 'טוב, אם אני אשנה עוד דבר קטן, זה בכלל יהיה מושלם'. לא תמיד חייבים באוטומט לחזור אחורה. אני אומר נעשה, נדון,
שלומית ארצי:	אני בעד השינוי הזה, והכל בסדר.

3.2 כביש גישה גבעת טל – אלי כהן.

שי רוזנצוויג:	תודה. הנושא הבא. כביש גישה גבעת טל, הנושא הזה של אלי כהן, אז הוא יהיה -
אורית שגיא:	לא, אלי ביקש שאני אעלה את זה. היא יכולה להעלות את זה? אז בבקשה, תעלי. קדימה.
אורית שגיא:	טוב, אני אעלה את זה בשם אלי, את נושא כביש הגישה לגבעת טל. הגישה לגבעת טל היתה מאתגרת מאז ומתמיד. נוסף על המרחק שתושבי השכונה נאלצים לעשות מדי יום מספר פעמים ביום, הכביש בו הם נוסעים הוא כביש משובש, בעייתי ואפילו מסוכן.
	למעשה סלילת הכביש מחדש אמורה היתה להביא בשורה לתושבים. על פי התוכניות שהוצגו, המסלולים היו אמורים להיות רחבים יותר. שני העיקולים הבעייתיים היו אמורים להתבטל והכביש היה אמור להיות נוח יותר לתושבים. יתרה מזאת, כאשר ביקשנו בעבר לבחון אפשרות לתוספת של מסלול נסיעה, נאמר לנו שזה יצריך שינוי תב"ע, ועל מנת שלא לעכב את היציאה לדרך אישרנו את המתכונת המוצעת. העבודות בכביש התחילו בפועל לפני זמן רב. ברור שבזמן עבודה בכביש תיגרם

חוסר נוחות לתושבים. אבל יחד עם זאת, אנחנו כמועצה צריכים לעשות הכל כדי לצמצם את חוסר הנוחות, שלימים גם הסתבר כסכנה של ממש, לאור האופן שבו מתבצעת העבודה.

בשורה התחתונה, הנושא הזה עלה כאן מסביב לשולחן כבר פעמים רבות. בכל פעם קיבלנו לוחות זמנים חדשים והובטחה התקדמות. בפועל אנחנו רואים שהעבודה יותר תקועה מאשר מתבצעת, וגשם בינואר זה לא בלתי"ם, זה היה צפוי וזו לא אמורה להיות סיבה לעיכוב. במילותיו של אלי, שביקש ממני להעביר את כל המסרים, ההתנהלות על פניו נראית מאוד בעייתית ונראה שאין לנו כל שליטה על מה שקורה. זו לא צורה לנהל את הפרויקט וזה לא שירות לתושב. בפועל המצב בכביש רע, ואף אחד לא נתן לנו כמועצה, וגם לך שי, כראש מועצה, מנדט להתעמר בתושבים לאורך זמן כה רב, גם בהיבט הסיכון וגם בהיבט הבלאי שנגרם לרכבים בתקופה של מספר חודשים, כאילו עברו שלוש שנים.

כרגע יש כמה שאלות על הפרק. אחד, למה בוטלה העבודה לצמצום העיקולים, שני העיקולים שהיו אמורים להתבטל? שניים, למה לא מתבצעת עבודה רצופה בכביש? ושלוש, מה הצפי לסיום העבודה? תודה.

העיקולים לא בוטלו. להיפך, העיקולים לא היו על השולחן כשאני נכנסתי לתפקיד. החליטו להוריד אותם. אני החזרתי אותם לשולחן.

מה זה להוריד? להוריד את הביטול שלהם.

מי החליט להוריד אותם, שי?

שנייה. אני מכיר את תוכנית העבודה שהוצגה לנו, בסדר? אני לא אומר מי ומה. אני אומר מה היה. העיקולים לא היו בתוכנית העבודה. אנחנו התקשנו להעלות אותם חזרה לסדר היום.

אבל למה הם לא היו בתוכנית? אתה יודע להגיד?

זה לא משנה כרגע,

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

אורית שגיא:

שי רוזנצוויג:

אורית שגיא:

שי רוזנצוויג:

- אורית שגיא:** אבל לנו זה משנה. כי המועצה החליטה כן להכניס את העיקולים בתוכנית.
- שי רוזנצוויג:** אני לא נכנס לזה כי אני לא הייתי ראש מועצה. אם את רוצה, תשאלי את מי שאת רוצה.
- אורית שגיא:** אבל למה זה בוטל? מאיזה סיבות? סיבות של תקציב, סיבות של תמ"א, מה הסיבה?
- שי רוזנצוויג:** אבל אם תתני לי לענות לך, אני אענה. את רוצה לתת לי לענות?
- אורית שגיא:** אני אשמח שתענה.
- שי רוזנצוויג:** טוב, אז העיקולים לא בוטלו. העיקולים נמצאים בתהליך של הפקדה, שני העיקולים. יש מספר חודשים שבהם ניתן להגיש התנגדויות. זה הזמן הזה. לדעתי עוד חודש,
- משה אופיר:** רגע, האדמה שם של מי? מי הלכו להגיש התנגדויות?
- שי רוזנצוויג:** כל אחד יכול, אנחנו בתקווה שאף אחד לא יגיש.
- משה אופיר:** הכביש הזה עובר באדמה שלנו.
- שי רוזנצוויג:** חלק ממנו כן, חלק ממנו לא. מה לעשות?
- משה אופיר:** העיקולים?
- שי רוזנצוויג:** העיקולים היו צריכים להגיד תב"ע במנהל.
- משה אופיר:** שינוי תב"ע עבור שינוי המסלול?
- שי רוזנצוויג:** כן. שינוי תב"ע עבור שינוי המסלול. בשינוי תב"ע גם הכנסנו מה עושים, היינו צריכים להגדיר בגדול מה עושים בחלקים שנשארו שם. אתה הרי חותך את העיקול, אז מה עושים. אז הגדרנו שזה יהיה שצ"פ, רק כדי שנוכל להתקדם.
- משה אופיר:** הוגש שינוי תב"ע לביטול העיקולים?
- שי רוזנצוויג:** הוגש. לדעתי עוד כחודש, משהו כמו חודש, הזמן להתנגדויות יסתיים ואנחנו נמשיך לשלב הבא. בשורה התחתונה -
- משה אופיר:** פורסם להתנגדויות?
- שי רוזנצוויג:** כן, כן.
- אודליה גוטל:** ב-12 לינואר.
- שי רוזנצוויג:** פורסם על העמודים ביישוב, פורסם בעיתונים.

- משה אופיר:** 12 לינואר פורסמה האפשרות להתנגדויות לביטול העיקולים?
- שי רוזנצוויג:** אני רוצה להתקדם. אז לגבי העיקולים, הם לא יבוטלו, הם יקרו. אנחנו מעריכים שהכביש יסתיים, למעט העיקולים האלה, לפי הקבלן בחודשיים הקרובים.
- אורית שגיא:** זו היתה גם התשובה בפעם הקודמת.
- שי רוזנצוויג:** נכון. לא פשוט לעשות כביש בגבעת טל כשכל שנייה אתה עוצר ואתה מגלה בעיה תשתיתית כזו או אחרת. גם אנחנו, כשראינו שהתוכנית היא דלה, והחלטנו להוסיף מים, ברזיות, החלטנו להוסיף תאורה לעצים שם, החלטנו להוסיף מתקני ספורט או מה שזה לא יהיה, זה גם משהו שעיכב.
- משה אופיר:** מתקני ספורט על הכביש?
- שי רוזנצוויג:** כן.
- אורית שגיא:** אבל שי, אנחנו לא רואים שהקבלן ברצף כל יום.
- שי רוזנצוויג:** רגע, אני רוצה לענות לך לשאלה, בסדר?
- משה אופיר:** זו לא שאלה. זה נושא לדיון.
- שי רוזנצוויג:** נושא לדיון. לא, היא שאלה מספר שאלות. אני רוצה לענות. מה היתה השאלה השנייה? מתי זה ייגמר? נראה לי שענית. מה השאלה השלישית?
- אורית שגיא:** על העיקולים ולמה הקבלן לא עובד ברצף בכביש.
- שי רוזנצוויג:** הקבלן אמור מבחינתו לרבד את הכביש בסוף השבוע הזה. הוא הזמין את כל החומר.
- אורית שגיא:** אבל אתה לא עונה לי על השאלה, שי. זו לא השאלה שלי. השאלה שלי היא למה הקבלן לא,
- שי רוזנצוויג:** אבל תני לסיים. אם אני אסיים את התשובה,
- אורית שגיא:** אבל שאלת אותי מה השאלה.
- שי רוזנצוויג:** לא, אז ענית לי ואני רוצה לענות לך. את לא חייבת לעצור לי כל שנייה, באמת. זה לא מכובד. בסדר? כבדי, תני לי לסיים -
- אורית שגיא:** שי, די, תפסיק עם ההערות המחנכות האלה, בסדר?
- שי רוזנצוויג:** בוא לא נתחיל לחנך אחד את השני.
- שי רוזנצוויג:** אז אמרתי. לקבלן יש לו"ז משלו. עוד שאלות?

- אורית שגיא:** כן, לא ענית לי. למה הוא לא עובד ברצף?
שי רוזנצוויג: אני לא הקבלן. כי לקבלן יש את הלו"ז משלו. כשיש גשם הוא מפסיק לעבוד. כשקר, כשיש קרה, הוא לא יכול לשים אספלט. אספלט שמתקרר הוא לא נתפס. אם יש פה מישהו שהוא קבלן -
אורית שגיא: בסדר. הוא לא עובד בימים שלא -
שי רוזנצוויג: הוא עובד, כי אני נמצא שם.
אורית שגיא: שי, הוא לא עובד.
שי רוזנצוויג: אולי הוא לא עובד בקצב שלך ...
שלומית ארצי: אנחנו קיבלנו מתנות של מתקן הספורט, ושהוא יכול למשוך את הזמן.
שי רוזנצוויג: חברים, הוא עובד. האינטרס של כולם, ובטח ששלו, לסיים וללכת מכאן. כל יום שהוא נמצא כאן והוא לא עושה משהו אחר, הוא מפסיד כסף. ענית לה על השאלה. רגע, רצית לשאול משהו, שלומית? בבקשה.
שלומית ארצי: כן. מתקני הברזים והספורט זה רק כדי לסתום לנו את הפה. ולא להלחיץ את הקבלן. זה הכל. אין שום דבר.
שי רוזנצוויג: זו לא שאלה, זאת אמירה. בסדר.
שלומית ארצי: זאת אמירה. ולא רק זה. היו מספיק ימי שמש לעבוד על הכביש. לא כל היום גשם פה.
שי רוזנצוויג: בסדר גמור. מה עוד?
אורית שגיא: אני לא מבינה את הבסדר. רגע, שנייה. לגיטימי בעיניך, שנייה, משה. זה בסדר בעיניך שהקבלן לא עובד כל יום בכביש?
שי רוזנצוויג: לא,
אורית שגיא: אז אתה יכול לענות על זה ברצינות? כדי שגם התושבים יוכלו להבין מה הסיפור ומה קורה? אבל לא ענית לי.
אודליה גוטל: אני רוצה להתייחס, בסדר? ככה. אין ספק שכולנו היינו רוצים, גם שי וגם אני, היינו רוצים שהקצב יהיה מהיר יותר. לא מדברים על זה, אבל אנחנו נמצאים על הכביש הזה כל יום, מספר פעמים ביום,

זה חלק מהשגרה של עובדי המועצה. גם של הסיור וגם של הפקחים, של כולם, מהנדסת, בשביל לראות איך הדברים מתקדמים. אנחנו יודעים בדיוק מתי הם עובדים, מתי הם לא עובדים. כמה עובדים יש על הכביש, בכל שלב של השבועות.

אז את יכולה להגיד כמה ימים הם עבדו החודש? תני לה לסיים.

אין לי כרגע את הנתונים, אבל כן. אם תרצי, אני יכולה להגיד לך כמה ימים הם עבדו החודש, כי יש לי דיווחים על בסיס יומיומי, ברמה באמת שעתית. עברנו חודש קשה.

הנקודה היא כזו. גם אני באתי בטענות, בדיוק כמו שאתן באות בטענות של למה לא עובדים היום? הבעיה היא כזו. יורד גשם ביום מסוים בשבוע. גם כמויות הגשם הן מאוד גדולות. זאת אומרת שהאדמה נרטבת עד העומק שלה. הוא לא יכול לעשות את המדרכות, הוא לא יכול להניח את הריצופים. לא כשהריצוף עצמו רטוב ולא כשהאדמה רטובה.

גם אני התרעמתי על זה, גם אני אמרתי זה לא מעניין אותי, אבל הלכה למעשה זה מה שקורה בפועל. הוא לא יכול להניח את האבנים כשהאדמה רטובה. ולאדמה לוקח יותר מיום ויומיים להתייבש, ולכן הוא לא יכול לעשות את המדרכות.

לגבי האספלט, כנ"ל. גם גשם וגם קור לא מאפשרים לו לעשות את האספלט. אנחנו היינו איתו בכביש ביום חמישי עד ארבע וחצי לפנות בוקר. ארבע ורבע התחיל לרדת גשם. באותו רגע העמיסו את כל הכלים

-

בארבע בבוקר את היית שם?

נכון. ארבע בבוקר הייתי שם. כולנו היינו שם. גם שי היה שם ואנחנו באמת נמצאים בפיקוח ברמה שהם כבר אומרים לנו שלא נעים להם שאנחנו מלווים אותם יד ביד -

שלומית ארצי:

דליה נחום לוי:

אודליה גוטל:

שי רוזנצוויג:

אודליה גוטל:

משה אופיר:

אודליה גוטל:

- שלומית ארצי:** אבל אין צורך. ראש המועצה הוא לא מפקח בנייה. ואת לא מפקחת בנייה. והדברים צריכים לזרום, כמו שצריך, במדינת ישראל.
- שי רוזנצוויג:** אבל זה לא קבלן שלנו. זה קבלן של חברת 'ערים'. אני יכול לא לתת לו להיכנס. ...
- אודליה גוטל:** רגע, זה ספציפית לגבי למה לא עובדים כל יום. זה אחד. לגבי למה נוצרו עיכובים. לא יודעת אם ראיתם,
- שלומית ארצי:** כי זה לא יפה לענות ככה. יש שנה וחצי כביש שהוא מסוכן. והמון ימי שמש. אז אני אומרת לך, וכשמנסים להגיד משהו,
- שי רוזנצוויג:** ואומרים, ואנחנו מטפלים במעשים שלנו ממש בשטח.
- אודליה גוטל:** אני לא הבנתי למה את מתרעמת ממה שאני אומרת. אני גם לא סיימתי. לא יודעת אם ראיתם שנוצר בור ענק באמצע הסרפנטינה השנייה. מה שקרה שם זה עוד איזה משהו שבעבר, במהלך העבודות הקודמות, של קבלן קודם קודם שעבד על גבעת טל א', ששם שם חומרים ובעצם ערם שם חומרים, לא עשו בדיוק כמו שצריך. יש שם צינור של ניקוז, שבעצם קרס לתוך עצמו. וכל הבור הזה שם, כל השטח שם קרס פנימה. מה שהם היו צריכים לעשות זה לפתוח את כל זה. תחשבו כמה עבודה בזמן היו צריכים להשקיע במקום הזה. של לפתוח את הכל כדי למצוא את הנקודה שהצינור נמצא בו, ואחר כך הם גם צריכים לתקן. הם מחכים שיגיעו חומרים שהם הזמינו, הצינורות הספציפיים בקוטר הספציפי, ואז הם יטפלו גם בזה. יש להם לוחות זמנים. הם לא עומדים בלוחות הזמנים.
- שלומית ארצי:** לא הבנתי. הקוטר של הצינור ידוע מראש. למה לא מזמינים אותו?
- אודליה גוטל:** לא, הוא לא.
- שלומית ארצי:** מה זאת אומרת?
- אודליה גוטל:** כי הם לא הניחו את הצינור הזה. זו לא עבודה

שלהם. ... אין להם מושג.

כל הכביש הזה, איפה שאתה נוגע בו אתה מגלה משהו חדש, שאף אחד לא יודע מאיפה הוא הגיע. שנייה, אני רוצה להמשיך. זה עוד משהו שגרם לעיכוב העבודות. אומרת שוב, אנחנו גם לא מרוצים מהקצב. אנחנו בשיח, יש לי פה עשרות מכתבים, לא עשרות, אבל יש לי פה כמה וכמה מכתבים שנשלחו, גם לחברת 'ערים', ממנכ"ל החברה ועד המפקח. גם תקלות שיש בכביש, גם על הבעיות הבטיחותיות שיש בכביש. ביום שבת האחרון, אחרי העבודה שלהם ביום חמישי, מומי ועקנין, שהוא תושב היישוב, סייע לי. הכין דוח. ביום ראשון בשמונה בבוקר הדוח הזה היה כבר אצל ... בשעה עשר כבר היו תיקונים. הם הביאו יועץ בטיחות משלהם, אחרי שאני הגשתי להם את הדוח שלנו. אנחנו יושבים להם על הזנב כל הזמן.

שי רוזנצוויג:

אודליה גוטל:

אני מתעסק בעניין הזה ברמה היומיומית. נושא הכביש הוא נושא ישן. יש דברים שמשגעים אותנו, מטריפים אותנו. אני רוצה להיות כבר אחרי זה. זה מאוד מתסכל.

שי רוזנצוויג:

גם אותנו זה מתסכל. זה לא רק -

אודליה גוטל:

שי רוזנצוויג:

אנחנו כרגע בשליש השלישי והאחרון לקראת סיום. פה צריך באמת לרבד את הכביש. ברגע שנסיים עם האספלט, והתוכנית השבוע, בהנחה והחל מיום שלישי או יום רביעי יהיה חם יותר, התכנון הוא, ככל שביום שלישי או ביום רביעי כבר יהיה חם יותר, ישלימו את הריבוד, אנחנו מאמינים שברגע שהכביש הזה יהיה מרובד, קרי האספלט יונח, שכבה ראשונה, אגב, זו רק שכבה ראשונה, אז כל הבעיות של הקפיצות, זה ייפתר. ואז הם יוכלו לעבוד בניחותא על הצדדים, על המדרכות ולסיים את זה. לא לשכוח את השכבה השנייה, שתקרא רק, הקבלן הזה ברגע שהוא יסיים את השכבה הראשונה ואת המדרכות משני הצדדים הוא יעזוב. הוא יצטרך

לחזור שוב, לכשהוא יצטרך לעשות את שני העיקולים האלה. הוא יחזור, יעשה את שני העיקולים, ואז כשהוא יסיים אותם, הוא יעשה גם את השכבה השנייה והמסיימת, ובזאת הכביש הזה יסתיים.

אורית שגיא:

אז מה לוחות הזמנים? מה הצפי של כל דבר? אני חושב שלמעט העיקולים, מה שאנחנו יודעים פה, ואני אומר כן, אמרתי בזמנו, עד סוף פברואר, זה נראה כמו עד סוף מרץ. עד ... של חודש, בגלל הגשם.

שי רוזנצוויג:

אבל יהיה גשם גם בפברואר.

אורית שגיא:

נכון, ונצטרך לשנות את לוחות הזמנים בהתאם. אז עד סוף מרץ, זה בהנחה שמרגע זה ואילך לא ירד גשם? לא, ברצינות אני שואלת.

שי רוזנצוויג:

אני אומר ברצינות. זה אמור לקחת יותר מהר, כי בשבוע הזה, אולי קצת שבוע הבא, אמורים לסיים את הריבוד של הכביש בשכבה הזאת. מה שמשאיר להם זה רק את הצדדים, את המדרכות.

שי רוזנצוויג:

... את המכתב האחרון שלנו. יש פה תשובות להכל. סליחה, שי. אורית, אני רוצה להגיד משהו. אודליה, תשמעי. קודם כל, אין ספק שתושבי גבעת טל עוברים סבל,

אודליה גוטל:

משה אופיר:

ברור.

שי רוזנצוויג:

שבאמת לא מגיע להם. אני לא גר בגבעת טל, אבל הלכתי לראות על מה התלונות.

משה אופיר:

לא, כל נסיעה היא סכנת נפשות. זה ממש מסוכן שם.

אורית שגיא:

אני אמרתי לילדים שלי שלא יסעו שם בלילה. זה ממש סכנת נפשות.

משה אופיר:

נכון, זה מסוכן.

אורית שגיא:

עכשיו, אז ברור שהם סובלים. ברור שיש עיכובים שאתם לא רוצים אותם. ודאי שגם אתם רוצים שהכביש יסתיים והכל זה. זו לא אשמה שלכם. יש עניין של מזג אוויר. אבל מעבר לכל העניינים האלה,

משה אופיר:

בכל פרויקט שעושים, שמתכננים פרויקט, יושבים אנשי מקצוע ואומרים, לוקחים בחשבון שמזג האוויר בחורף לא יהיה זה. עכשיו אתם עושים לפי דעתי דברים שאתם לא אמורים לעשות. אני לא הבנתי למה אתה ואודליה עומדים שם בארבע לפנות בוקר. לפי דעתי זה לא התפקיד שלכם. אבל אם אתה רוצה לעשות את זה, זה עניין שלך. לפי דעתי, יש אנשי מקצוע. יש מפקח, נכון?

היה בשטח. היה.

אודליה גוטל:

יש מפקח על העבודות האלה מטעם חברת 'ערים'? איפה הדוח שלו? מה אומר הדוח שלו? איך הוא מסביר שיש עיכוב של לא יודע כמה, של שנה שלמה, בכביש של חמישה ק"מ?

בוא נקרא את הדוח.

שי רוזנצוויג:

שנייה, לפני שאני מקריאה את הדוח שלו -

אודליה גוטל:

יש אנשי מקצוע ואנחנו לא אמורים להסביר האם אפשר לעשות שכבה שנייה כשהטמפרטורה יורדת מתחת ללא יודע כמה.

משה אופיר:

אנחנו מסבירים, כי נשאלנו בהצעה לסדר. ואנחנו מעורים בפרטים. לכן אנחנו יודעים לספק אותם. יש חוזה שהם צריכים לסיים את זה, וגם בזמן מסוים.

שי רוזנצוויג:

יש גאנט עבודה, אתה מוזמן לראות אותו. בגאנט הזה לא לקחו את הבולען הזה בחשבון.

שי רוזנצוויג:

אתה יודע מה? יש בלתי צפוי מראש בכל פרויקט. ואני הייתי מנהל פרויקטים. יש בלתי צפוי מראש.

משה אופיר:

אבל אתה לא יכול לפטר אותו עכשיו.

שי רוזנצוויג:

מה לוח הזמנים המקורי של הכביש הזה? מי היה אמור להסתיים?

משה אופיר:

ללא העיקולים, התכנון המקורי, ללא העיקולים,

אודליה גוטל:

ללא העיקולים. עזבי את העיקולים.

משה אופיר:

היה עשרה חודשים.

אודליה גוטל:

וכמה זמן הם עובדים שם כבר?

משה אופיר:

שנה וארבע.

שי רוזנצוויג:

לא, שנה ושלוש.	אודליה גוטל:
15 חודש הם עובדים כבר.	משה אופיר:
לא, שנה וארבע בעצם, סליחה. אתה צודק.	אודליה גוטל:
16 חודשים? זאת אומרת שהם מפגרים ב-60%. בין 10 חודשים ל-16.	משה אופיר:
זו עובדה אבל. אבל מה אתה רוצה להגיד? לפטר אותם?	שי רוזנצוויג:
לא, יש מפקח. למה הוא לא -	משה אופיר:
יש מפקח. תראה, אני אף פעם לא -	שי רוזנצוויג:
אני לא איש מקצוע. אני לא יודע אם הבולען הזה, תראה, אני לא מרוצה.	משה אופיר:
אני לא יודע מה קשור הבולען הזה ... של הכביש.	שי רוזנצוויג:
יש חברת 'ערים', חברה ממשלתית. חוץ מלשבת להם על הראש, תקשיב, לא לאפשר להם -	משה אופיר:
לא, אני לא נכנס -	שי רוזנצוויג:
לעשות איתם דיונים -	משה אופיר:
האם הבולען הזה הוא באמת מעכב את -	שי רוזנצוויג:
הם טוענים שכן.	משה אופיר:
הבולען הזה בכלל נמצא -	אודליה גוטל:
להקריא לך מה שהם אמרו?	שי רוזנצוויג:
כן, תקריאי.	אודליה גוטל:
מה שיש שם ב... האחרון שאני הוצאתי להם.	שי רוזנצוויג:
תקריאי רק את ...	משה אופיר:
אני רוצה את התשובה שלו. למה זה מפגר בשישה חודשים? בגלל הבולען? מה?	אודליה גוטל:
מקריאה לך. טוב, הוא מפרט פה בפסקה הראשונה שהוא תיקן את כל הטענות שהעליתי בדוח.	משה אופיר:
כן, כן. אני רואה את הטענות שלך.	אודליה גוטל:
לזה גם צורף דוח בטיחות. אבל תיכף אנחנו, זה לא מה שזה. רשמתי,	שי רוזנצוויג:
אורית, את העלית את זה, אז -	אודליה גוטל:
במכתב שלי ביקשתי שני דברים. אחד, ביקשתי תיקון של כל הליקויים. ודבר שני ביקשתי לדעת מה לוחות הזמנים להמשך הפרויקט,	

- משה אופיר: כן, ראיתי.
אודליה גוטל: ומתי מתכננים לסיים והאם אנחנו עומדים בלוחות הזמנים שהמועצה מדווחת עליהם. הוא רשם ככה: 'ברצוני להזכירך כי הפרויקט של כביש הגישה התארך בשל המתנה להיתר שנמשכה כשנה'.
- משה אופיר: המתנה למה?
אודליה גוטל: להיתר.
משה אופיר: מה זאת אומרת? לא היה לו היתר לכביש הזה?
אודליה גוטל: לא, אני חושבת שהוא מדבר על התוכניות, איזה היתר? הכביש הזה היה צריך להרחיב אותו.
משה אופיר: אני לא מדבר על העיקולים האלה.
אודליה גוטל: לא, זה גם משהו שכביכול חיכו לו. ושהשינויים שמבוצעים מעת לעת בכביש בהתאם לבקשותיכם, להלן מספר דוגמאות. הוספת קו תאורה לעצים לכל אורך המדרכה הדרומית, קו ניקוז פגום בעומק של 14 מטר בעיקול השני, קווי ניקוז סתומים וללא מוצא לאורך הכביש. ובהתאם לבקשתכם מבוטל גם קו ניקוז חדש ליד ... ' אבל זה לא קשור לכביש עצמו. 'המשך סלילת הכביש תלוי במזג האוויר. לידיעתך, לא רצוי לבצע עבודות סלילה בימים קרים מאוד ובגשם. בהתאם למזג האוויר, הקבלן יעביר לו"ז להמשך ביצוע העבודות והשלמת הסלילה בקטע המזרחי'. בסדר?
- משה אופיר: התשובה הזאת מספקת אותך?
אודליה גוטל: ממש לא.
משה אופיר: אני הייתי שואל אותו, תגיד לי, כשעשו את התכנון, לא ידעו שיבוא חורף? מה? אני לא מבין.
שי רוזנצוויג: הוא עונה אבל זה לא עוזר. אני רוצה לסיים עם הכביש הזה.
משה אופיר: תעבירי לי עותק מהזה ומהתשובה שלו.
אודליה גוטל: כל מה שתרצה אני אעביר לך עותק. אתה יכול זה.
משה אופיר: תשמע, כי מה שקורה, לא שאתה אשם בזה. אף אחד פה לא אשם ובטח אודליה לא אשמה בזה. אבל יוצא מצב שאנחנו גורמים סבל לתושבים שם, ואנחנו

כאילו אין לנו מה לעשות.	
זה לא שאין לנו מה לעשות.	אודליה גוטל:
חסרי אונים.	שלומית ארצי:
אנחנו ממש לא חסרי אונים, שלומית. זה ממש לא נכון.	אודליה גוטל:
עכשיו אני רוצה להגיד לך עוד משהו, שי.	משה אופיר:
אודליה, זו השורה התחתונה. שבסוף אין לנו שליטה על מה שקורה שם.	שלומית ארצי:
זה לא נכון. יש שליטה. אם אנחנו אוהבים או לא אוהבים, זאת שליטה.	שי רוזנצוויג:
זה לא עומד במבחן התוצאה, שי.	אורית שגיא:
אגב, אני חייב לומר, לומר התעמרות, שהוא אמר שאני מתעמר בתושבים, אני עדיין לא יודע איך להגדיר את זה.	שי רוזנצוויג:
הוא אמר אנחנו, כמועצה,	אורית שגיא:
לא, זו אמירה פוליטית שאולי יצטרכו להשתמש בה אחר כך, כדי להגיד -	שי רוזנצוויג:
אין בזה שום אמירה פוליטית.	שלומית ארצי:
ואני אומר לאלי, תעבירי לו את המסר,	שי רוזנצוויג:
אין בזה שום אמירה פוליטית.	אורית שגיא:
חוץ מלרשום או להתעניין פעם פעמיים בכל השנה שהוא חבר מועצה, לא התעניין מעבר לזה. הזמנתי אותו עשרות פעמים.	שי רוזנצוויג:
שי, זה התפקיד שלו כחבר מועצה.	אורית שגיא:
עשרות פעמים הזמנתי אותו ... תני לי לסיים. כי גם אני נוסע.	שי רוזנצוויג:
אלי נוסע בכביש הזה כל יום. הוא לא צריך -	אורית שגיא:
גם אני נוסע. בסדר, ראש מועצה מזמן אותו, הוא לא, תני לי לסיים משפט. אורית, תני לי לסיים משפט.	שי רוזנצוויג:
מה זה ראש מועצה מזמן אותו?	אורית שגיא:
אורית, שאלת שאלה, אני אענה לך.	שי רוזנצוויג:
מה זה ראש מועצה ... מה זה המשפט הזה?	אורית שגיא:
אז אני אענה לך. הוא חושב שהוא יגיש שאילתה, זו	שי רוזנצוויג:

- התעניינות שלו, ולהגיד מתעמר.
נכון, מותר לו. וגם אתה עשית את זה בתור חבר מועצה.
אני יודע שעשיתי את זה. אבל אני גם עשיתי. אני גם עשיתי פיזית. הלכתי ברגל ועשיתי.
גם הוא הולך ברגל ועושה.
הוא לא הולך והוא לא עושה שום דבר. ...
הוא נוסע שם כל יום.
אני לא מבזבז את הזמן שלי על השטויות שלך. ושלה. חבל על הזמן שלי. אני רוצה להגיד לך משהו.
לאן אתה ממהר?
לא, אתם מדברים סתם גן ילדים פה. ואני לא בנוי לזה.
טוב, תגיד אמירה אחרונה.
אני רוצה להגיד אמירה אחרונה. אני נסעתי לגבעת טל במיוחד לראות את קצב ההתקדמות של הריבוד וכל הדברים האלה. ונסעתי עד לכניסה, עד לכיכר שם, עד לקיר המוות מה שנקרא, קיר הדמעות, סליחה. לא משנה. רוצה להגיד לך ששמתי לב שהמפרצים האלה, האוזניים האלה כולם שחורות. אנשים עולים עליהם חבל על הזמן. זה לא נהיה שחור בגלל מזג האוויר. זה נהיה שחור מצמיגים של מכוניות.
שכנראה גם נפגעו ונהיה פנצ'ר.
זו סכנה מאוד חמורה שם, ואתם צריכים לתת את הדעת על זה. כי חס וחלילה יכול להיות שם אסון.
אתה רואה שחור פה, שחור פה, ושחור פה. אנשים נכנסים בזה. את בטח יודעת מזה.
טוב, אני אענה לך ואחרי זה נתקדם.
אני יודעת שלאורך כל התקופה, מהרגע שנכנסנו, מהרגע שנכנס ש, בשיחות בלתי פוסקות לעניין של הביטול של המפרצונים האלה, כי הם באמת מסוכנים.
בסדר, אני מאמין שהוא מנסה. אני לא חושב שהוא
- אורית שגיא:**
שי רוזנצוויג:
אורית שגיא:
שי רוזנצוויג:
אורית שגיא:
משה אופיר:
שי רוזנצוויג:
משה אופיר:
שי רוזנצוויג:
משה אופיר:
שי רוזנצוויג:
משה אופיר:
שי רוזנצוויג:
משה אופיר:
שי רוזנצוויג:
משה אופיר:
שי רוזנצוויג:
משה אופיר:

רוצה לעשות בכוונה.	
לא, שנייה, משה. והיה מאוד קשה. אני יודעת כי הייתי נוכחת בחלק מהפגישות, עם משרד השיכון. מאוד קשה כי מדובר על ה-78 יחידות. אתה יודע בדיוק על מה מדובר.	שירי זיידמן:
אני יודע.	משה אופיר:
לכן הביטול של המפרצונים היה מאוד קשה והוא גם עדיין -	שירי זיידמן:
איפה הוא עומד?	משה אופיר:
אז אני אגיד.	שי רוזנצוויג:
הנה, שי יעדכן בדיוק איפה זה עומד -	שירי זיידמן:
זה נראה סכנת נפשות.	משה אופיר:
נכון, אני מסכימה.	שירי זיידמן:
תן לי. אני רוצה להגיד שזה בטיפול, כי זה מעצבן אנשים.	שי רוזנצוויג:
לא, למה, זה משעשע דווקא. זה לא מעצבן.	אורית שגיא:
אנחנו מתעסקים בזה. בטיפול, יטופל. המפרצונים האלה הם בגלל שעשו חניות לאורך הכביש. רגע, המטרה שלנו היתה לבטל את החניות לאורך הכביש. כדי לעשות את זה, נכנסנו לתהליך מול משרד השיכון, ביקשנו מהם תוכנית אלטרנטיבית, שעושה את הכל, רק בלי החניות על הכביש. כי אני באופן כללי יכול לחיות עם זה. המפרצונים האלה מפריעים לי ואני לא רוצה, הם יוצרים עכשיו תוכנית אלטרנטיבית שהיא ללא המפרצונים. התוכנית הזאת תובא לכאן, ככל שהיא תקבל אותם, תוכנית של הבנייה רק ללא המפרצונים האלה, ללא החניות. נבוא, נאשר אותה, יעשו פה שינוי תב"ע, ואז המפרצונים האלה יבוטלו. כרגע לא בסמכות המהנדסת של המועצה לבטל אותם. אף אחד פה לא יחתום עליהם. צריך לשנות את התוכנית. היא תוכנית מאוד ישנה. כדי לשנות אותה היינו צריכים לעבור תהליך. אנחנו שם. אנחנו כמעט, אורית עזבה לגמרי?	שי רוזנצוויג:

לא, הלכה לשתות.	שלומית ארצי:
אתה מתגעגע אליה?	משה אופיר:
לא, רציתי להגיש שהיא-	שי רוזנצוויג:
אני רוצה להגיד לך משהו. לעניין המפרצונים.	משה אופיר:
אבל בואו רק נסיים.	שי רוזנצוויג:
לא, רק לעניין המפרצונים. אני לא הייתי מוציא מכלל אפשרות להודיע להם שהדבר הזה מסכן את התושבים ואני כראש מועצה, אתה כראש מועצה, לא מוכן לתת יד לזה. ואם הם לא יפתרו את העניין תוך פרק זמן סביר, אני מביא טרקטור ומפרק את זה.	משה אופיר:
אסור לך לפרק את זה.	שי רוזנצוויג:
אסור לך. ואם חלילה מישהו ימות שם ...	משה אופיר:
... טרקטור או כל סיבה אחרת, כולנו פה בכלא. אסור לך לגעת בזה.	שי רוזנצוויג:
מה זה אסור לך לגעת בזה? זה סיכון.	משה אופיר:
אתה יודע מה? אני מציע -	שי רוזנצוויג:
יש לי רעיון בשבילך, אם אתה אומר שאסור. תביא יועץ בטיחות.	משה אופיר:
הבאנו.	שי רוזנצוויג:
ומה הוא אומר?	משה אופיר:
אף יועץ תנועה ... לא היה מוכן לחתום שיש פה עניין מסכן ... חבר'ה, לא. זה כביש עירוני, עם שבע מטר תקני. הכל שם כאילו תקני, כמו כל רחוב בגבעת טל.	שי רוזנצוויג:
אני אביא לך יועץ שמוכן להגיד שזה מסוכן.	משה אופיר:

3.3 החברה הכלכלית – משה אופיר.

אוקיי. תביא. חבר'ה, הצעה לסדר מס' 3. החברה הכלכלית, משה, בבקשה.	שי רוזנצוויג:
טוב, הנושא של החברה הכלכלית. בישיבה האחרונה העלתה שלומית רעיון של יזם מסוים בנושא שעשוי לתרום ליישוב לעשות פה,	משה אופיר:

- שלומית ארצי:** כסף, כסף. פארק אתגרי. מאיר. לא, היא העלתה את זה. לא דיברנו שמות. אני העליתי בבקשה, לעשות פארק אתגרי. זה הכל. היא העלתה בישיבה האחרונה נושא של יזם שמעוניין לברר את האפשרות של פארק אתגרי ביישוב. אני אמרתי משהו בטעות? לא אמרתי כלום. אני יודע ששלומית העלתה את זה. נכון. ללא שמות.
- שלומית ארצי:** היא העלתה את העניין הזה, אוקיי? עכשיו, אני כחבר בחברה הכלכלית, אני כל הזמן קיבלתי ממך, שי, הערות לגבי 'תביאו פרויקטים, נקדם את העניין'. אם יש איזה רעיון, או שמע משהו שעשוי לעזור למצב הכספי של המועצה, שיעלה אותו ואנחנו נבחן. נכון.
- שלומית ארצי:** אוקיי? נכון? עד עכשיו אני אמרתי נכון. עכשיו, בעקבות העובדה ששלומית העלתה את העניין, התפתח פה דיון ואמרו שזה לא מתאים, אמרנו נעלה את זה בחברה הכלכלית.
- שלומית ארצי:** תן לי להגיד מה שאני רוצה. אני לא צריך את העזרה שלך. התפתח פה דיון וגם היועצת המשפטית אמרה שלא מן הראוי וכן מן הראוי וזה וזה. והחלטנו להעלות את זה. אני העליתי הצעה להעלות את זה בחברה הכלכלית. וחיכיתי וגם שלחתי לך מייל בעניין, ואתה אמרת שאתה תכנס את החברה הכלכלית.
- שלומית ארצי:** אמרתי אני אעדכן כשזה יקרה. שאלת אותי מתי החברה תתכנס, אמרתי שאני אעדכן כשזה יקרה. סליחה, קודם כל אמרת שתכנס את החברה הכלכלית. אחרי הישיבה פניתי אליך במייל, אמרת שזה עניין לחברה הכלכלית ואתה תכנס את החברה

- הכלכלית.
- נכון.
- שי רוזנצוויג:**
- משה אופיר:**
- לא נקבת במועד ולא כלום. לא אמרתי שנקבת במועד. מחר, מחרתיים, לא אמרתי את זה. מה שאני אומר, אם אני לא צודק, תתקן אותי. מה שאני צודק אין צורך לתקן אותי.
- נכון.
- שי רוזנצוויג:**
- משה אופיר:**
- חיכיתי, חיכיתי, חיכיתי. ולקראת הישיבה הזו שאלתי מתי תכונס החברה הכלכלית. ואני חושב שאם אנחנו במצב כזה שאנחנו מחפשים פרויקטים, סתם לדחות אנשים, אז קודם כל אולי הם יכולים לעשות את זה במקום אחר, וילכו למקום אחר. שנית, אנחנו לא יודעים מה הפרויקט. אני לא יודע. פרט לשם המפוצץ פארק אתגרי, אני לא יודע במה זה כרוך. האם זה לאופניים, האם זה לטריאתלון, האם זה יכול לעזור גם למועדון ספורט.
- אז על מה הדיון?
- שי רוזנצוויג:**
- שלומית ארצי:**
- משה אופיר:**
- זו יכול להיות גם וגם וגם.
- ואני לא מקבל שום תשובה סבירה מתי הפרויקט הזה ידון בזה. כי אני חושב שאם אנחנו צריכים, אני כבר שבע ניסיון של שנים לדעת שפרויקטים שעשויים היו להועיל ליישוב מבחינה כלכלית לא התבצעו מכל מיני סיבות לא רלוונטיות. ולכן אני לא רוצה שהפרויקט הזה גם כן יפול בקטגוריה הזאת. ולכן אני רוצה להבין מדוע אי אפשר,
- בלי לראות תוכנית עסקית בכלל. אתה לא יודע אם זה כלכלי בכלל הדבר הזה.
- שי רוזנצוויג:**
- משה אופיר:**
- אני לא יודע שום דבר על הפרויקט הזה. אני יודע שיש אדם -
- שלומית ארצי:**
- אבל אם הוא יראה תוכנית עסקית וזה, אז אנחנו מזהמים את המכרז.
- שי רוזנצוויג:**
- אבל מה הבעיה? על מה אנחנו לא מסכימים? מה הבעיה?
- משה אופיר:**
- אני רוצה לשמוע אותו. בלי תוכנית עסקית.

- שי רוזנצוויג:** אבל אמרתי בסדר.
- משה אופיר:** מר שי הנחמד. בלי תוכנית עסקית. אני רוצה לכנס את החברה הכלכלית, שהבן אדם יציג את החזון שלו,
- שי רוזנצוויג:** בסדר. אני מסכים איתך לגמרי. מה הבעיה?
- משה אופיר:** אז למה אתה לא מכנס?
- שי רוזנצוויג:** לא שאני לא מכנס. אני רוצה לחברה כלכלית, שלא התכנסה הרבה זמן, לאסוף עוד בשר. אנחנו עושים פרויקט של אנרגיה סולארית, פוטו וולטאית. קצת בשר לדבר הזה.
- שלומית ארצי:** מה הקשר, שי? ...
- שי רוזנצוויג:** את יכולה לתת לי לסיים משפט? ...
- שלומית ארצי:** אני לא מבינה. אם יש לך פארק אתגרי שיכול להכניס מיליונים, אתה מחכה לבשר?
- שי רוזנצוויג:** את יכולה לתת לי לסיים משפט? אבל למה ככה? זה לא נעים, באמת.
- שלומית ארצי:** לא, זה לא נעים. אתה יודע, שנה וחצי חיכינו. שנה וחצי חיכיתי לבשר.
- משה אופיר:** שאלתי אותו שאלה. כן, מה יש לך, אתה מחכה לדברים?
- שי רוזנצוויג:** אני לא מחכה. אנחנו אוספים מספר דברים, בסדר? ובקרוב מאוד, בימים הקרובים, אנחנו נגיש תוכנית. ואם היית מחכה עוד טיפה, היית מקבל את זה. זה לא שעברו מאז כמה חודשים, בוא.
- שלומית ארצי:** שנה וחצי עברה.
- שי רוזנצוויג:** בסדר. זה עלה פעם ראשונה,
- שלומית ארצי:** שנה וחצי.
- משה אופיר:** אני הבנתי שהנושא הזה הוצג לך עוד לפני הרבה זמן.
- שי רוזנצוויג:** אמרה חברת המועצה בישיבה הקודמת, זה עלה בצורה פורמאלית בפעם הראשונה בישיבה. היא אמרה את זה. בסדר? זה מה שהיא אמרה. תוציאי את העמוד רגע.
- משה אופיר:** רגע, סביב שולחן המועצה, סליחה זה עלה לפני

- חודש. ...
- שי רוזנצוויג: לא, ממש לא. ... אנחנו באמת מתדיינים פה על שטויות.
- משה אופיר: לא מתדיינים על שטויות.
- שי רוזנצוויג: כן, מהסיבה הפשוטה, שסיכמנו בישיבת מועצה קודמת שאני אעלה את זה בחברה הכלכלית, וכך אעשה. אני בקמפיין הבחירות שלי הבטחתי פארק אתגרי. מסתבר שגם את. גם אני ישבתי אצל ... גם אצלו ישבתי בבית. אז מה?
- שלומית ארצי: מה אתה אומר.
- שי רוזנצוויג: כן, מה שאת שומעת. ...
- שלומית ארצי: אתה מנסה לנכס ...
- אורית שגיא: ... משתף אותך כי זה שלו. זה מה שהוא אומר.
- שלומית ארצי: ברור.
- שי רוזנצוויג: איזה קשקוש.
- משה אופיר: מה לוח הזמנים לישיבה?
- שי רוזנצוויג: אני מקווה, יש הרבה תושבים בחברה הכלכלית, אוקיי? אתה צריך לנכס אותם. אני מאמין שתוך שבוע שבועיים יהיה לנו תאריך.
- שלומית ארצי: תקשיב, זה לא מספיק חשוב. יותר קל לקחת ארנונה.
- משה אופיר: תאריך למתי? סליחה רגע, לא שבוע שבועיים, יכול להיות גם חצי שנה.
- שי רוזנצוויג: אני יכול מבחינתי מחר. אנחנו מכנסים את האנשים, את החברה הכלכלית. אתה יודע מי כל החברים שם? רובם זה תושבים.
- משה אופיר: לא, רובם זה חברי מועצה ועובדי מועצה.
- שי רוזנצוויג: לא, חברי מועצה יש שם שניים, שלושה.
- משה אופיר: שלישי, שלישי ושלישי. אני מכיר את ההרכב.
- שי רוזנצוויג: אז אני אומר.
- משה אופיר: יש שלישי חברי מועצה, שלישי עובדי מועצה ושלישי תושבים. זה לא רובם תושבים.
- שי רוזנצוויג: אופיר, בקרוב מאוד נכנס את החברה הכלכלית, כפי שהבטחתי. אוקיי. בוא נעבור -

משה אופיר: תוך שבוע אתה מוציא הודעה?
 שי רוזנצוויג: משהו כזה, בסדר? הלאה.
 משה אופיר: משהו כזה.

3.4 בניית אולם ספורט גבעת טל – אורית שגיא.

שי רוזנצוויג: בניית אולם ספורט, אורית שגיא, בבקשה.
 משה אופיר: שלומית, יותר מזה?
 שי רוזנצוויג: לא, אל תדחפי את עצמך יותר מדי. זה כבר בעל עניין. הבנו.
 שלומית ארצי: סליחה, אל תדבר אלי ככה.
 שי רוזנצוויג: מה זאת אומרת?
 שלומית ארצי: מה זה אל תדחפי את עצמך? אני לא הבנתי את המשפט הזה בכלל. אוקיי?
 שי רוזנצוויג: אני מנסה לרמוז לך שיש פה -
 שלומית ארצי: אל תרמוז לי, אתה יכול להגיד לי.
 שי רוזנצוויג: אז אני אומר.
 משה אופיר: מה יש פה? מה יש פה?
 שלומית ארצי: מה יש פה?
 שי רוזנצוויג: אני רוצה להמשיך הלאה. תודה. יאללה.
 שלומית ארצי: מה יש פה? יותר קל לקחת ארנונה ... אל תגיד לי אחר כך.
 משה אופיר: נדון בזה בחברה הכלכלית. אתה יודע מה? אני ...
 שי רוזנצוויג: תדבר רק על הנושא הזה אם אין לך נושאים אחרים.
 שי רוזנצוויג: בסדר, אוקיי. אני מקבל את מה שאתה אומר. אבל יש נושאים אחרים. ולכן זה יתכנס לכשאקבע. אולם הספורט, בבקשה, אורית.
 אורית שגיא: כן, טוב. גם על אולם הספורט דיברנו כבר כמה וכמה פעמים. למעשה בית הספר בגבעת טל לדעתי קיים כבר משהו כמו שבע שנים לפחות, אם לא יותר.
 שי רוזנצוויג: כמעט עשר שנים.
 אורית שגיא: אוקיי, אז עוד יותר. מספר התלמידים בבית הספר הולך וגדל בעצם. והיום אין בבית הספר שום יכולת

לקיים פעילויות ספורט או בכלל פעילויות בבית הספר, באיזשהו משום שהוא סגור. בשנת 2017 קיבלנו תקציב של 4.2 מיליון שקלים ממשרד התרבות, שהיה ייעודי להקמת אולם ספורט בגבעת טל. אני זוכרת בזמנו ששלמה הציג התחייבות שקיבלנו ממשרד התרבות. אילן בזמנו עדכן שקיבלנו הרשאה להתחייב על הכסף הזה. בנוסף, אישרנו הלוואה עקרונית של 2 או 2.5 מיליון שקלים. אילן, תתקן אותי אם אני לא מדייקת בפרטים, וגם שריינו תקציב של מפעל הפיס כדי בעצם להשלים את עלות הפרויקט ולפתוח תב"ר. אישרנו בזמנו תב"ר, זה היה כבר די מזמן ופתחנו תב"ר. ובעצם הדבר הזה לא יצא לפועל עד היום. אני חושבת שכבר דיברנו על זה בעבר לפחות פעם אחת. וידענו שהכסף שקיבלנו הוא בעצם פג תוקף. זאת אומרת הוא משהו זמני. אתה גם אמרת שהארכת אותו בתחילת הקדנציה. עדכנת אותנו שהארכת אותו לתקופה נוספת. וקודם כל אני אשמח לדעת איפה זה עומד ואיך אנחנו מקדמים את הדבר הזה.

אודליה גוטל:

אוקיי. אז כמו שציננת בצורה מאוד מדויקת, הכספים באמת מושתתים על הטוטו, שבינתיים עבר איזשהו אדפטציה והפך להיות משהו אחר. יש לנו את הכספים של הפיס. זו היתה בעצם הלוואה של 2.5 מיליון שאישרתם. מכיוון שהמצב שלנו כמו שהוא, אנחנו בעצם מנסים לראות איך את הלוואה הזאת ממירים בכספים אחרים שלא ידרשו לקחת הלוואה. עכשיו, יש שלושה פרויקטים משמעותיים שנמצאים בתכנון, על השולחן של המהנדסת, הגזבר ואצלי, שיתחילו השנה. שזה אולם ספורט. זה אשכול חטיבה צעירה בגבעת טל. ותוספת שש כיתות לנופי החורש. אלה שלושת הפרויקטים. אנחנו נמצאים כרגע בסגירת תמונת המצב הכספית של שלושת הפרויקטים ואני מעריכה שאנחנו תוך, אילן, חודש, כבר נדע בדיוק, אפילו עד סוף החודש הזה, נדע

בדיוק את כל המקורות התקציביים לשלושת הפרויקטים. אנחנו הולכים לגייס פרויקטור שיהיה אחראי על ניהול שלושת הפרויקטים. איש מקצוע שילוה את הפרויקטים מהתחלה עד הסוף, כולל הגשות למשרד החינוך, כולל הכל. ובעצם לצאת לביצוע של שלושה,

אורית שגיא: השאלה אם התקציבים ששריינו עדיין עומדים לרשותנו?

אודליה גוטל: הכל עומד לרשותנו.

אורית שגיא: עד מתי?

אודליה גוטל: השנה. זה חלק מההסתכלות שלנו.

שי רוזנצוויג: הטוטו הארכנו אותו עד מתישהו 2021.

אודליה גוטל: 2021 אנחנו צריכים לצאת לביצוע.

שי רוזנצוויג: לצאת לביצוע. מה שעשינו זה כזה. הארכנו, כשאני

נכנסתי, באמת היה לנו חודש להשתמש בכסף הזה.

לא יכולנו. עשינו את מה שצריך. קיבלנו הארכה.

אחר כך הבאנו לפה את משרד הספורט, כדי שיאשר

את השטח ויאפשר לנו להתקדם בפרויקט.

אורית שגיא: מה זה יאשר את השטח?

שי רוזנצוויג: כבר נעשו עבודות עפר בשטח.

שי רוזנצוויג: לא, לא. זה בסדר. מה שצריך לעשות כדי לאשר את

ההארכה הזאת, היו צריכים לראות שהתחלנו לעבוד

בפועל.

אודליה גוטל: עצם העובדה שאישרו את השטח, נתן אפשרות

לאשר את השטח -

אורית שגיא: הבנתי.

אודליה גוטל: כאילו שכבר עשינו עבודות.

אורית שגיא: אם זה היה הכנה -

אודליה גוטל: בדיוק.

שי רוזנצוויג: נכון. היינו צריכים למצוא מקורות תקציביים טובים

לסיים את הפרויקט הזה. ובהתחשב בעוד שני

פרויקטים שיש לנו, שהם מקבילים, גם לחטיבה

הצעירה וגם השש כיתות. נכון, בתוכנית העבודה של

2020,

- אורית שגיא:** איזה מקור תקציבי מצאת? אבל יש כבר מקורות תקציביים.
- שי רוזנצוויג:** לא רצינו לקחת -
- אודליה גוטל:** לא, יש לך 2.5 מיליון שלקחת כהלוואה. שאנחנו לא רוצים לקחת את זה כהלוואה. ויש לך שש כיתות הנוספות,
- אורית שגיא:** אבל לאולם הספורט, מאיפה תביאי 2.5 מיליון שקלים?
- אודליה גוטל:** אז יש מקורות תקציביים. אני לא רוצה להגיד שום דבר ספציפי, כי אנחנו מסתכלים על כל שלושת הפרויקטים. מדובר על כ-17 מיליון שקלים כל הפרויקטים. אנחנו נבנה את כל הטבלה בצורה מלאה ואז אנחנו נציג את זה. בסדר? בגלל זה אני לא רוצה להגיד לך עכשיו אנחנו ניקח -
- משה אופיר:** איזה שלושה פרויקטים? לא הבנתי.
- שי רוזנצוויג:** אולם ספורט, חטיבה צעירה ושש כיתות בנופי החורש.
- דליה נחום לוי:** יהיה איזשהו סדר עדיפויות איזה פרויקט נתחיל? או שמתחילים את שלושת הפרויקטים -
- אודליה גוטל:** יהיה סדר עדיפויות. כמובן שסדר העדיפויות מותאם למה שקורה בשטח ולפי הצרכים, לפי הפרוגרמה החינוכית שאנחנו בונים. בגדול אולם הספורט והאשכול חטיבה צעירה הם השניים הראשונים, והשש כיתות יהיו במרחק של כמה צעדים מהם.
- דליה נחום לוי:** מצוין. כי בבניין של אולם הספורט אנחנו מנגישים להם הרבה מאוד חוגים למתנ"ס.
- אודליה גוטל:** בטח. תוספת של אולם -
- שירי זיידמן:** בטח. הם מחכים לזה בכליון עיניים. זה יהיה מהמם.
- אודליה גוטל:** לבקשת ראש המועצה, זה יהיה גם אולם, לפחות חלק -
- דליה נחום לוי:** חדרי פעילות.
- שי רוזנצוויג:** עשינו שם חדרי ספח. שינינו את הפרוגרמה הסטנדרטית.

דליה נחום לוי: בסדר, מצוין.

4. פתיחה והגדלת תב"רים על פי רשימה.

שי רוזנצוויג: אוקיי, הלאה. 4. פתיחה והגדלת תב"רים על פי רשימה. זה את או אילן? קדימה.

אודליה גוטל: יש לנו כאן בעצם שלושה תב"רים חדשים שאנחנו פותחים ואחד שהוא הגדלה. כולם 100% משרד החינוך. על חלקם, אחד מהם לפחות, כבר עדכנו שקיבלנו בפעם הקודמת אבל חיכינו לקבל את ההרשאות. כולם עם הרשאות שכבר נכנסו, ועל כן מבקשים לפתוח תב"רים. תב"ר ראשון, מס' 515, מרחבי הכלה בצופי שרון, ע"ס 70,000 ₪. מקור תקציבי 100% משרד החינוך. מבקשים לפתוח תב"ר חדש. 516, הצטיידות ספרייה חטיבת ביניים חצ"ב, סך הכל 35,000 שקלים. 100% משרד החינוך. תב"ר 517, גן עתידני, גן הפרחים. 100,000 שקלים, שוב 100% מימון משרד החינוך. ותב"ר 509, מבקשים להגדיל ב-3,609 שקלים לטובת כיתות שמע. הרשאה שהתקבלה, אחרי שביקשנו. גם 100% משרד החינוך. יש לנו סך הכל 205,000 שקלים שנכנסים כרגע, כל זה בעקבות עבודה מאומצת ושיטתית והגשת קולות קוראים למשרד החינוך. וזה נוסף על ה-100,000 שקלים שאישרנו בפעם הקודמת לשיפוץ חדר המורים בחצ"ב.

אורית שגיא: אודליה, תוכלי להגיד איזה מילה על כיתות השמע? אני יודעת שיש בעיה גם בחטיבת הביניים וגם בצופי שרון.

אודליה גוטל: חטיבת ביניים הסתיים ממש. צופי שרון תוך יומיים יסתיים גם כן. היה לנו איש, זו פעם ראשונה שעושים כיתת שמע בגן. חטיבה צעירה. וזה משהו שנלמד ממנו להמשך. היינו בטוחים שרק מתי"א צריכים לתת את דעתם. היו פה מתי"א, אמרו מה

צריכים לעשות. חשבנו שבזה אנחנו מסיימים את הסיפור. ואז הבנו בעצם שלא. והיה שם איזשהו פער של זמנים שלא היה צריך לקרות. והשבוע זה הסתיים.

- משה אופיר:** מה זה כיתת שמע, סליחה?
- אודליה גוטל:** כיתת שמע זו כיתה מונגשת לילד עם בעיות שמיעה. זה יכול להיות מכל מיני סיבות. זה יכול להיות מכשיר שמע, זה יכול להיות -
- משה אופיר:** אז מה הכיתה הזאת עושה?
- אודליה גוטל:** זאת ספציפית, אני אספר -
- אורית שגיא:** מזגן שקט, חלונות אטומים, רצפה אחרת.
- אודליה גוטל:** נגיד בכיתה הזו ... רצפה, זה מאוד תלוי בילד, בלקות של הילד, בצורך של הילד ובחלל עצמו. בכל כיתת שמע ההתאמות הן שונות, בהתאם לצורך של הילד. בהתאם לילד הספציפי.
- שי רוזנצוויג:** לפעמים הרגליים של הכסא, צריך לשים, בגלל שהן עושות רעש, זה ממש מחריש אוזניים, שמים פקקים כאלה.
- משה אופיר:** אז כל כיתה זה משהו אחר?
- אודליה גוטל:** כל כיתה זה משהו אחר. מביאים יועץ אקוסטי ויועץ נגישות,
- משה אופיר:** מה זה מרחבי הכלה?
- אודליה גוטל:** מרחבי הכלה זה מרחבים שמאפשרים רוגע, למידה בקבוצות.
- שי רוזנצוויג:** כן, צורה אחרת של למידה. כל בית ספר בוחר,
- משה אופיר:** אז מה עושים שם? שמים רהיטים מיוחדים?
- אודליה גוטל:** גם. רהיטים מיוחדים. זה יכול להיות כל דבר, על פי התוכניות -
- משה אופיר:** זו לא כיתה.
- שי רוזנצוויג:** היא יכולה להיות כיתה אם אתה לומד בה. זה מרחב שאתה יכול לעשות בה שיח.
- אודליה גוטל:** זה מרחב, זה לא כיתה.
- שי רוזנצוויג:** לא, זו לא כיתת לימוד. זה מרחב, אבל אתה יכול ללמוד שם.

- משה אופיר:**
אודליה גוטל:
 אז מה? שמים במרחבים כסאות? כורסאות?
 עושים כל מיני דברים. זה ספציפית התוכנית של
 צופי שרון, הם עושים בסגנון, היית בספרייה שם?
 עשו שם במרחב הכלה -
משה אופיר:
אודליה גוטל:
 לצערי אין לי ילדים בגיל הזה.
 אוקיי. זה פופים, זה שולחנות שהם נמוכים יותר.
 דשא סינתטי שמכניסים לתוך הכיתה. צביעה של
 הקירות שהיא אחרת. לוחות מחיקים וכן הלאה.
משה אופיר:
אודליה גוטל:
 מה זה גן עתידני?
 גן עתידני זה משהו חדש של משרד החינוך, התחיל
 השנה. זה הגן הראשון שהגשנו. שנה הבאה אנחנו
 כבר מכינים את עצמנו לעוד שניים.
משה אופיר:
אודליה גוטל:
 ומה עתידני שם?
 גן עתידני בעצם מתייחס לצורת הוראה מסוימת. כל
 גננת יש לה את סוג ההתמחות שלה ספציפית. בגן
 הפרחים כוכבה מתמחה בתנועה וגן יער. זה שני
 דברים שהיא משלבת ביניהם. והגן הזה הולך לקחת
 בעצם ולשלב בין החוץ לבפנים, בצורת בינוי שלו.
 הולכים להוריד שם איזשהו קיר ולהפוך אותו
 לזכוכית, שתכניס את החוץ פנימה. שימוש בצבעים
 שמתאימים לצורת למידה שלהם. קירות טיפוס,
 שיתאימו להתמחות של כוכבה.
משה אופיר:
שי רוזנצוויג:
 הבנתי. אוקיי. הסבר ממצה. אני בעד כל הדבר.
 אוקיי. מי בעד? מאשרים פה אחד פתיחת והגדלת
 תב"רים על פי הרשימה. מי בעד? פה אחד. אוקיי.
 5.

החלטה:
המועצה מאשרת פה אחד פתיחת והגדלת תב"רים
על פי הרשימה. מקורות מימון: 100% משרד
החינוך.

5. הגדלת משרת גזבר ל-100% ואישור תנאי העסקתו.

שי רוזנצוויג: פה אנחנו ניפרד מאילן, תודה רבה.
 - הופק ע"י: בונס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

אורית שגיא: אני מתנצלת, אבל אני גם צריכה לצאת.

*** מר אילן דולב יוצא מהשיבה ***

שי רוזנצוויג: אוקיי, שלך, אודליה.

אודליה גוטל: טוב, כבר שוחחנו על הנושא. אנחנו בעצם מבקשים,

משה אופיר: אורית, את לא נשארתי איתנו?

אורית שגיא: סורי, אבל אני קיבלתי הודעה ואני חייבת ללכת.

משה אופיר: תחסרי לי.

אורית שגיא: אני יודעת. לא נורא.

*** גב' אורית שגיא יוצאת מהשיבה ***

אודליה גוטל: הסעיף הבא, הגדלת אחוזי משרת גזבר המועצה מ-

50% ל-100% משרה בשכר של 90% משכר מנכ"ל.

על פי הנחיית משרד הפנים, אנו מתבקשים להגדיל

את משרת הגזבר ל-100% משרה, ולפיכך אנו

מתבקשים לעשות זאת לפי התנאים הנ"ל. תנאי שכר

של 90% משכר מנכ"ל, וזאת עד לסיום החוזה,

בתאריך 31.12.2021. ההעלאה מתקצבת בבסיס

התקציב בשנת 2020 ומאושרת על ידי החשב

המלווה. לאחר החלטת המליאה, נדרש אישור משרד

הפנים. שאלות? כן, בבקשה.

דליה נחום לוי: אני רוצה לשאול את גיתית, ערב טוב. עכשיו צריך

גם קצת להאיר את עינינו. אני בעיקרון חשבת

לאשר את המשרה, את אילן במשרה של 100%,

זאת אומרת משרה מלאה, עד סוף החוזה שלו. שזה

אומר 20.12.21. האם תהיה אפשרות אחר כך,

בזמנו כשחתמו איתו את ההסכם הוא היה לחמש

שנים. התחדש אוטומטית.

משה אופיר: לא הביאו את זה בפני מליאת המועצה.

עו"ד גיתית שרמן: יש לך סטנדרטים של משרד הפנים. אי אפשר לזוז

מהם. זה הנוסח של משרד הפנים לשכר שכירים, ואי

אפשר לזוז ממנו.

משה אופיר: אני לא מדבר על השכר.

עו"ד גיתית שרמן: לא, על הנוסח של מתחדש אוטומטית.

דליה נחום לוי: סליחה, משה. האם אנחנו מגבילים לתקופה, שנה

ומשהו, האם אחר כך יהיה אפשר להאריך לו את

העבודה באופן אוטומטי?

עו"ד גיתית שרמן: אנחנו עכשיו לא מגבילים את זה לתקופה. אנחנו

פועלים בהתאם להסכם. אנחנו מאשרים כרגע את,

בעצם זה מה שעולה כהצעה, את הגדלת המשרה

ותנאי ההעסקה.

דליה נחום לוי: אני מתנה את זה בהגבלת זמן.

עו"ד גיתית שרמן: בעיקרון החוזה הוא כפי שנוסד, אנחנו לא משנים

אותו. החוזה הוא לחמש שנים מתחדש. אם לקראת,

משה אופיר: מה זה מתחדש? אני גם שאלתי את אודליה.

שי רוזנצוויג: סגור רגע את ההקלטה.

*** הפסקת ההקלטה לבקשת ראש המועצה ***

משה אופיר: לגופו של בן אדם. אני יכול לחשוב שהוא לא מתאים.

אסור לי להגיד את זה.

שי רוזנצוויג: מותר לך להגיד מה שאתה רוצה.

משה אופיר: אני רוצה שזה יהיה רשום.

שלומית ארצי: אני רוצה ללכת הביתה כבר. אני מהבוקר עוד לא

אכלתי.

שי רוזנצוויג: חבר'ה, לבת שלי יש יום הולדת. תעזרו לי.

משה אופיר: את יכולה ללכת. גם אורית הלכה.

שלומית ארצי: לא, אני לא מפסידה, אני ממשיכה.

משה אופיר: אני שקלתי בעניין. ההחלטה שלי להסכים להעביר

אותו למשרה, את הגזבר הנוכחי, למשרה מלאה.

והחלטתי שאני לא מעוניין, לאור הנקודות הבאות.

אילן נמצא איתנו, עכשיו, זה לא עניין אישי. הבן

אדם הוא בן אדם נחמד ואין לי שום עניין אישי איתו.

אני מסתכל על מה הוא היה צריך לעשות במועצה

ומה נעשה בפועל. מאז שאילן נכנס לעבודתו, תפקיד

הגזבר זה לדאוג שתקציב המועצה, הוא שולט על

תקציב המועצה. אנחנו כחברי מועצה אין לנו

אפשרות לדעת מה קורה בתקציב המועצה ולעקוב

באופן שוטף. למעשה הגזבר, נקרא לו כלב השמירה

שלנו, של חברי המועצה. לכן יש לו תפקיד סטטוטורי

בתקנות, שמוגדר שהוא צריך לשמור על התקציב,

לפעול לפי התקציב ולדאוג שהתקציב יהיה,

שהמועצה תפעל לפי התקציב שלה. עכשיו, לצערי הרב, כל השנים שהוא נמצא פה, המועצה סיימה בגירעון. ולא רק שסיימה בגירעון, אלא אנחנו כחברי מועצה לא היינו מודעים שהמועצה תסיים בגירעון. הוא לא התריע בפנינו, למשל, באמצע השנה שראה שהולך להיות גירעון, להגיד לנו 'תראו, בקצב הנוכחי שאנחנו מתקדמים, התקציב החצי שנתי מראה על גירעון של איקס שקלים, ולכן אנחנו צריכים לעשות קיצוצים על מנת להתכנס לאיזון תקציבי'. מעולם זה לא נעשה. יש פה אנשים מאוד ותיקים. יש פה אנשים פחות ותיקים שישבו פה. מעולם לא נעשה הדבר הזה. זה דבר שבזמנו היה לי ויכוח מאוד חריף עם אילן, בשולחן המועצה. ואמרתי לו, אחרי שנה שהיתה בגירעון מאוד גדול, אמרתי לו 'אדוני, אתה לא עושה את התפקיד שלך. אני לא יכול לסמוך עליך. אני כחבר מועצה, לא מקבל ממך פידבק לגבי כל שנה נגמר בגירעון ואתה אומר מן הגורן ומן היקב. אתה לא מכין אותנו לדברים האלה ולא מעמיד בפנינו את התמונה האמיתית'. זה דבר אחד.

דבר שני, בשנת 2018, שהיא לא רחוקה, והחברים זוכרים את זה, הוגשו דוחות כספיים שלא שיקפו את מצב המועצה. אני באיזשהו שלב, כאשר הוגשו לנו הדוחות הכספיים, אני טענתי, וזה רשום בפרוטוקול מועצה, שהדוחות הם שקריים, וברגע שיצאו הדוחות האמיתיים ואנחנו נהיה, אכן יוכח שהדוחות לא היו נכונים, אני הולך להגיש תלונה על רישום כוזב במסמכי תאגיד נגד מי שחתום על הדוחות האלה. חד וחלק. והיתה פה מהומה גדולה. מה פתאום אתה מאשים אותי? אמרתי 'אני לא מאשים אותך. רק תיקח בחשבון', זו היתה שנת בחירות, 'תיקח בחשבון שאנחנו מבינים את הלחצים שיש עליך, בשנת בחירות להציג תקציב עם תוצאות מאוזנות. אבל תיקח בחשבון שאם זה לא יהיה נכון, אז אתה

תישא, אתה תצטרך לשלם את המחיר'. זה לא יכול להיות. תראו לעצמכם שאתם מקבלים דוחות כספיים. אומרים לכם 'הכל בסדר'. בסוף השנה אומרים לכם 'אופס, טעינו. במקום גירעון של 400,000 שקל, גירעון של 8 מיליון שקלים'. אתם הייתם עוברים על זה בשתיקה? לא יכול להיות כזה דבר.

עכשיו, דרך אגב, לעניין הזה, וזה טוב שזה מוקלט, אני עדיין שוקל מה לעשות. האם לגשת ולהתלונן על רישום כוזב במסמכי תאגיד. כי אני שמעתי כל מיני הסברים למה הדוחות שהציגו לנו לא היו נכונים. אני לא יודע לבחון אותם, מה הסיבה וזה. אני בטוח שלמטרה יש את האפשרות, יש לה את האנשים שיקחו את הדוח רבעון ראשון, שנגמר בגירעון קטן. רבעון שני, שנגמר בגירעון יותר קטן. שהוצג לנו לפני הבחירות. ואחרי הבחירות, בסוף יוצא שהרבעון השני היה צריך להיות פי עשר יותר ממה שהוא היה. והרבעון הראשון היה צריך להיות פי לא יודע כמה, 20, ממה שהיה. אני חושב. אני לא זוכר. אני אומר, גזבר שמציג לנו דוחות כאלה, אני לא יכול לסמוך עליו. זאת נקודה שנייה.

עכשיו, נקודה שלישית. אתם יודעים שפה במועצה מתנהל משפט נגד המועצה בעניין החיוב הרטרואקטיבי ושינוי ההגדרות בחיוב חלקי בית. חיוב רטרואקטיבי בטח אתם יודעים על מה מדובר. שקבעו ארנונה רטרואקטיבית, שמי שהגיש את התביעה, ואני ביניהם, עשרות אנשים ואני ביניהם הגשנו תביעה נגד המועצה, על עניין החיוב הרטרואקטיבי, וגם הגשנו תביעה על זה שהתחילו לחייב חלקי בית שלא חייבו אותם בעבר. הכל נמצא בבית משפט ואני מאוד מקווה שעד סוף החודש תהיה החלטה. הצדדים הגישו סיכומים וכל הדברים האלה.

עכשיו אני שומע מאנשים שהגזבר אומר שבמידה

וההחלטה תהיה לטובת התושבים, זאת אומרת שלא צריכים לחייב רטרואקטיבית, ולא היה צריך לחייב חלקי בית שאף פעם לא מוסו, הוא החליט שהוא יערער, יגיע הלאה לבית משפט לא יודע מה, המחוזי, אני לא יודע מה הערעור על בית המשפט באריאל. זה אולי את יודעת, אני לא כל כך מתמצה בזה. זה גם לא מעניין אותי. אני אומר לעצמי, מה פתאום הגזבר מדבר בצורה כזאת? הוא מחליט על מדיניות המועצה? לצאת נגד בית משפט? כל מיני דברים כאלה? זה דבר נוסף.

עכשיו, אני כנציג ציבור ביישוב, בייחוד בתקופה שהיה את הויכוח הגדול על החיוב הרטרואקטיבי, על הארנונה וכל מיני דברים כאלה, אנשים באו אלי והתלוננו על היחס שהם מקבלים מהגזבר. במילים שלהם, יחס מכפיר. הם באו לגזבר לברר על החיובים של זה וזה, והם קיבלו יחס ממנו שהם הזדעזעו. אני באופן אישי חייב להגיד שאני מקבל יחס יפה מאוד מהגזבר. אבל זה לא עניין אישי שלי. אני מייצג פה ציבור שהתלונן ועשרות כלפי, על יחס לא סביר של גזבר. זה לא שהוא לא ויתר להם אז הם כועסים עליו. לא. פשוט התעללות. לא מקבל אותם, זה לא אני, זה כן אני וזה וזה. לא יכול להיות כזה דבר. צריך להיות פה איזה שכר ועונש על דבר כזה. זה דבר נוסף.

עכשיו, יש דבר שאני הייתי מעורב בו, שאני מבין שעדיין נמצא בטיפול. ואני לא רוצה להתייחס אליו בצורה נרחבת, אבל הגזבר לא מילא את תפקידו בנאמנות בנושא התמיכות שהמועצה החליטה לגביהם בשנת 2018. הוא החליט שקבוצה מסוימת שקרובה לליבי, לא שיש לי אינטרס כספי או משהו מטעם,

נשאר לך עוד שתי דקות.

בסדר. הוא החליט שלא מגיעה להם תמיכה, למרות שהמועצה החליטה שכן מגיעה להם תמיכה. הוא לא

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

ניסה לעשות את עבודתו. אני לא רוצה להרחיב בעניין הזה, כי אני מבין, אני מקווה שהעניין הזה ייפתר. אבל גם כן הדבר הזה לא מוצא חן בעיני. לאור זאת, ולנוכח העובדה שגם אני דיברתי במשרד הפנים, אודליה, עם האדם הזה, איך קוראים לו, שכחתי,

רועי סגל,

אודליה גוטל:

משה אופיר:

סגל, כן. אחרי שמסרתי את השם שלו, הטרחתי את עצמי, הרמתי אליו טלפון ודיברתי על כל הנושא. כולל הנושא כמובן, הוא אמר לי שחייבים 100% משרה, אבל הוא לא אמר לי שחייבים לקחת אותו. הוא אמר 'אתם יכולים לעשות מה שאתם רוצים'. אז אני בעד, מכיוון שאני באמת רואה צורך בעניין של גזבר במשרה מלאה, אני מציע שאנחנו נצא למכרז. אם יבוא לנו בן אדם יותר טוב, נשמח מאוד. אם לא יבוא אף אחד, כמו שאמרת, בליט ברירה וזה, אז נוכל את כל הזה.

נוכל את כל המה?

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

אבל לבוא ולהגיד, לאור כל הדברים האלה, רגע, בוא נתקדם, אבל להגיד לאור כל ההערות האלה שאנחנו לוקחים אותו, נותנים לו פרס וזה, אני לא חושב שמגיע לו.

תודה. עוד מישהו? בבקשה, דליה. את עשית ככה, אבל היא הצביעה.

שי רוזנצוויג:

דליה נחום לוי:

אני נוטה בהחלט לקרוא את האמנה של צו הגזברות וזה שאנחנו בתוכנית הבראה, שי, כמו שהצגת את זה בתחילת דבריך, אני בהחלט מוכנה לתמוך באישור הגדלת המשרה. אני רק לא מוכנה לקבל המשך אוטומטי. אני חושבת שבתקופה הזאת, עד ה-31.12.21 זה מספיק זמן לבחון אם אנחנו מקבלים את האפקט של עבודה במשרדה מלאה, אם אנחנו מרוצים או לא. ולכן אני מבקשת שבקבלת ההחלטה שנקבל היום, אנחנו נקבע באוקטובר '21, ספטמבר '21, נקבע פגישה,

- שי רוזנצוויג:** דיון. דיון בנושא. את לא קובעת כבר את ההחלטות.
את קובעת דיון בנושא,
זה מה שהיא אומרת.
לא נתת לי לסיים.
בסדר, סליחה.
אני אמרתי, או ב-31.10, או בספטמבר, אנחנו
נחליט על איזשהו מועד,
זמן מספיק מראש,
שאנחנו נתכנס בנושא הספציפי הזה ונדון אם אנחנו
רוצים להמשיך או לא. זה מה שאני מבקשת.
אוקיי, תודה.
השאלה, אבל זה תלוי בראש המועצה.
לא, אני מקבל את מה שאת אומרת. נדון שלושה
חודשים לפני תום החוזה, נדון בעניין.
במסגרת הדיון ראש המועצה יגיד ...
בסדר, אם תרצו, נדון לפני זה גם בצורה לא
פורמאלית. הכל בסדר.
רק למען הסדר הטוב, צריך להיות ברור, אני רוצה
רק שיהיה ברור שעל סדר היום היום, וכל הדיון הזה,
הוא לא מתעסק האם להאריך או לא להאריך, כי
בדיון כזה כולל גם הדברים ששמענו ממשה, יש צורך
בכמובן קבלת עמדתו ומתן זכות שימוע לאילן. אז
אנחנו כרגע מדברים רק על הגדלה או לא הגדלה.
לא עושים לו פה עכשיו שימוע.
לא, ברור. אבל אני אומרת, עלו פה דברים שחשוב
שיהיו -
אני רוצה רגע -
אז אם ההצעה שלי תתקבל, אז צריך לעשות לו
שימוע?
ברור.
רגע, סליחה, גיתית. אבל אנחנו יכולים לתת עוד
החלטה, שלקראת תום מועד החוזה, אנחנו כן
מביאים את זה לדיון.
אז זה אמרתי כבר כן, בפעם הרביעית בערך. בואו

נתקדם.

אני קצת חדשה, אז אני לא כל כך מכירה את עבודתו של אילן. אבל שמעתי רוחות. יחד עם זאת, אנחנו מכירים את זה. אין אף פעם קונצנזוס. אני אבקש שיהיה תיאום ציפיות. זאת אומרת אם אנחנו מגדילים לו את המשרה, ואנחנו אכן כנראה נעשה את זה, אני רוצה שמישהו יבהיר התחלה, אמצע וסוף. כי את התשובה, 'אני בחצי משרה, אין לי זמן לענות', גם אני חוויתי.

כולנו.

אוקיי, אני מדברת עלי. אני לא יושבת ואוספת, לא עשיתי סקר. אני חושבת שכשמשה דיבר, זה נשמע לי מוכר באוזן. זה לא צריך להיות יותר ככה. צריך להגדיר לו מה אנחנו רוצים. אני לא יודעת מה היתה רוח המפקד הקודם. יכול להיות שחלק מלא להעביר מידע, כי היה פה מפקד אחר. שאולי רצה אחרת את הדברים. אז אין לי שום בעיה לתת הזדמנות נוספת. אבל אני רוצה גם שהיא תהיה ברורה. ואם הוא הולך לתפקד פה 90% מהזמן, בואו נגיד לו מה אנחנו מצפים ממנו.

100% מהזמן.

100%. 90% זה השכר.

אה, אוקיי. 100% משרה, בסדר.

מדובר על תיאום ציפיות, בקיצור.

נכון.

עוד מישהו? אני רוצה להגיד כמה מילים. כמובן שנגדיר לו ציפיות. כמובן שאנחנו נבחן את אילן במיוחד בתוכנית ההבראה פה. אני חושב שכעת זה נכון שימשיך, לפחות לתת לו את ההזדמנות עד תום החוזה שלו ולבחון אותו. במיוחד לאור העזיבה של שני שלישי ממחלקת גזברות. זה יהיה נכון. זה נכון שהוא יעשה את זה בתוכנית ההבראה. משה, תעלה את ההצעה לסדר שלך.

מי נשאר בגזברות בכלל?

שלומית ארצי:

שי רוזנצוויג:

שלומית ארצי:

שי רוזנצוויג:

אודליה גוטל:

שלומית ארצי:

שי רוזנצוויג:

שלומית ארצי:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

הוא כרגע נשאר.	שי רוזנצוויג:
הוא לבד?	משה אופיר:
יש מחליפות. יש יסמין,	שלומית ארצי:
שפי נשארה.	משה אופיר:
אוקיי, אז אני אציע, חברים. בואו, אני רוצה.	שי רוזנצוויג:
גליה גם נמצאת בגזברות.	דליה נחום לוי:
לא, גליה עזבה מזמן, מה יש לך? היא לא גרה פה.	שלומית ארצי:
אתה תתנגד, אז חכה.	שי רוזנצוויג:
לא, אני יכול להציע הצעה נגדית.	משה אופיר:
אז חכה. תן לי להציע. אחר כך תציע הצעה נגדית.	שי רוזנצוויג:
אבל תראה אחר כך אם יש לך טענה נגדית.	
בוא נשמע את ההצעה שלך.	משה אופיר:
אני מציע, תעצור את ההקלטה.	שי רוזנצוויג:
*** הפסקת ההקלטה לבקשת ראש המועצה ***	
חזור להקלטה. אני מציע את העלאת אחוז המשרה של גזבר המועצה, מר אילן דולב, מ-50% ל-100% משרה ותנאי העסקתו בשכר של 90% משכר מנכ"ל ברשות דרגה 2. מי בעד? דליה, שי, שלומית, רחלי, אייל ושירי. מי נגד?	שי רוזנצוויג:
רגע, אני נגד ואני רוצה לנמק.	משה אופיר:
רגע, ואיפה -	דליה נחום לוי:
נוסיף את זה.	שי רוזנצוויג:
מה נוסיף?	משה אופיר:
לא, בוא נקרא את זה פה. זה לא התנייה. מאשרים את העלאת אחוז המשרה של גזבר המועצה, מר אילן דולב, מ-50% ל-100% משרה, את תנאי העסקתו לשכר של 90% שכר מנכ"ל ברשות דרגה 2. כשלושה חודשים לפני תום העסקתו, לפני תום החוזה שלו, אנו נתכנס ונדון בעניין המשך שלו.	שי רוזנצוויג:
שלושה חודשים לפני 31.12.	משה אופיר:
נכון. מי בעד?	שי רוזנצוויג:
לפני תום החוזה.	משה אופיר:
דליה, שי, שלומית, רחלי, אייל ושירי. מי נגד?	שי רוזנצוויג:
אני רוצה לנמק.	משה אופיר:

שי רוזנצוויג: תגיד רק שאתה נגד. נגד, משה אופיר, תנמק בקצרה. אבל בקצרה, כי את רוב הדברים אמרת. בקצרה.

משה אופיר: אני רוצה להגיד שאני נגד הארכה אוטומטית כעת. אני חושב שהדברים,

דליה נחום לוי: לא, הגדלת המשרה.

משה אופיר: אני נגד הגדלת המשרה. מהטעמים שפירטתי קודם.

החלטה: מאשרים ברוב קולות את העלאת אחוז המשרה של גזבר המועצה, מר אילן דולב, מ-50% ל-100% משרה ואת תנאי העסקתו בשכר של 90% משכר מנכ"ל ברשות דרגה 2. כ-3 חודשים לפני תום ה-31.12 תתכנס המועצה ותדון בהמשך העסקתו.

בעד: דליה נחום לוי, שלומית ארצי, רחל שטיינר, אייל רוזנפלד, שירי זיידמן, שי רוזנצוויג.

נגד: משה אופיר.

שי רוזנצוויג: אוקיי. תודה רבה. הישיבה הסתיימה.

אודליה גוטל

מנכ"לית המועצה

שי רוזנצוויג

ראש המועצה